

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 5/2000 - 32 pàgines
Sessió Ordinària del dia 22 de juny del 2000

El dia 22 de juny del 2000, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 29/2000, que és el següent:

1. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la inclusió en el Projecte penal que es troba en curs d'elaboració, d'un tractament específic dels maltractaments habituals en l'àmbit familiar.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de taxes judicials.

4. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum.

5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'agricultura i ramaderia.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de seguretat i qualitat industrial.

7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de regulació dels períodes de descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu d'extradicció fet a París el 13 de desembre de 1957, i el Protocol addicional al Conveni europeu d'extradicció fet a Estrasburg el 15 d'octubre de 1975.

9. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural d'Europa fet a Berna el 19 de setembre de 1979.

10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles.

11. Preguntes al Govern amb resposta oral.
(Segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó

M. I. Sr. Antoni Martí Petit

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués

M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó

M. I. Sr. Marc Pintat Forné

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives

M. I. Sr. Jordi Torres Alís

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer

M. I. Sr. Miquel Alís Font

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich

M. I. Sr. Francesc Areny Casal

M. I. Sr. Josep Areny Fité
 M. I. Sr. Modest Baró Moles
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Joan Tomàs per motius professionals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de Finances i Interior; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Enric Casadevall Medrano, ministre de la Presidència i d'Economia; Càndid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, ministre de Salut i Benestar; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Josep Àngel Mortés, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, s'obre la sessió.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la inclusió en el Projecte penal que es troba en curs d'elaboració, d'un tractament específic dels maltractaments habituals en l'àmbit familiar.

La Proposta fou publicada al Butlletí núm. 5/2000 del 21 de febrer i s'hi han presentat dos esmenes per part del Grup Lliberal que han estat publicades en el Butlletí núm. 19/2000 del 18 d'abril.

El Sr. Vicenç Alay exposa la Proposta.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com s'ha dit, aquesta Proposta es va presentar al mes de febrer i la vam presentar conjuntament el

Sr. Miquel Alís, la Sra. M. Rosa Ferrer i jo mateix, pels membres que estem ara, aquí, a l'oposició i el Sr. Simó Duró que en aquell moment formava part del Consell General.

Introduiré aquest tema una mica amb un resum de la mateixa introducció que hi ha en el propi Butlletí del Consell que diu així:

"Malauradament a totes les societats es produeixen disfuncions indesitjables, que els poders públics tenen el deure de prevenir i evitar per tal d'oferir als ciutadans el màxim de benestar i qualitat de vida. Especial atenció mereixen els més febles, aquells que per la seva condició són més sensibles a aquestes disfuncions: marginacions, maltractaments, etc.

Les dones són una part d'aquest col·lectiu que mereix protecció específica pels poders públics quan són objecte d'agressió i discriminació. Els maltractaments a les dones que es produeixen en l'àmbit familiar dona encara més transcendència i gravetat a aquest fenomen del tot deplorable, doncs, el conflicte es desenvolupa en el marc d'una convivència entre víctima i agressor, que propicia eventuais reincidències i indefensió per part de les víctimes.

Cal considerar la degradació de la condició humana que pateixen les dones en ser maltractades, ja que habitualment les agressions físiques van acompanyades de maltractaments psicològics que destrueixen l'autoestima de la dona i la convivència familiar, amb les corresponents conseqüències socials de tot ordre.

En conseqüència, ha de ser propòsit de qualsevol societat moderna i justa, la seva eradicació definitiva, mitjançant tasques de prevenció, però especialment d'atenció en tots els aspectes a les víctimes.

Nombrosos països del nostre entorn han arbitrat polítiques de prevenció i repressió dels maltractaments i d'auxili a les víctimes.

Un informe del Consell d'Europa revela que una de cada cinc dones sofreix maltractaments, i que la violència en l'àmbit familiar no és una qüestió ni de classes socials ni de països subdesenvolupats, sinó de l'Europa industrial, d'aquest canvi de segle.

El Raonador del Ciutadà ha manifestat reiteradament la necessitat de procedir a la creació d'una llar refugi per a dones maltractades. De les dades facilitades pel mateix Raonador, 179 casos de maltractaments des del 1998, i 3 morts des del 1995, cal concloure que aquest no és un problema aliè al nostre país i que malauradament afecta una part important de la nostra societat.

Els poders públics no poden tancar els ulls davant d'aquesta situació, davant d'aquesta realitat. Tenen -tenim- el deure d'intervenir. Un deure ètic, moral i polític. No hem d'oblidar que l'article 6.2 de la Constitució proclama, com a principi general, que els poders públics han de crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives, i que l'article 13.2 determina que els poders públics promouran una política de protecció de la família, element bàsic de la societat.

No és d'estranyar, doncs, la mobilització social que s'ha produït demanant actuacions que donin resposta als casos de maltractament, i treballem per obtenir fons que permetin la construcció d'una llar refugi. Aquesta -volem recordar-ho- constitueix una de les reivindicacions històriques de les Associacions de Dones d'Andorra i de les Dones Migrants d'Andorra. Amb la Proposta d'acord que presentem volem ser sensibles a aquesta inquietud que compartim plenament, i que creiem que mereix una resposta positiva per part d'aquesta Cambra.

Aquesta és la introducció, i la Proposta d'acord que es sotmet a la consideració de la cambra és la següent:

El Consell General acorda:

Primer: la inclusió en el Projecte de Codi penal que es troba en curs d'elaboració, d'un tractament específic dels maltractaments habituals en l'àmbit familiar, per tal de protegir el dret a la integritat moral i a no ser sotmès a un tracte degradant, en l'àmbit del principi constitucional de la dignitat humana, ultra els delictes d'atemptat contra la vida i a la integritat física ja contemplats.

Dos: instar el Govern per tal que realitzi campanyes de sensibilització i prevenció dels maltractaments; faciliti l'accés als serveis socials, policíacs i jurídics de les víctimes de maltractaments; proporcioni una formació especialitzada al personal de la Policia per atendre adequadament les demandes per agressió i maltractament a les dones.

Quart paràgraf: habiliti una llar per a l'acolliment temporal d'aquelles dones i dels seus fills que hagin estat víctimes dels maltractaments.

Així queda redactada aquesta Proposta d'Acord.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Sr. Jordi Serra per exposar les dues esmenes presentades.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Les nostres esmenes presentades a la Proposta d'acord van encaminades en el sentit de millorar el text.

El Grup Lliberal subscriu les motivacions aportades per l'oposició amb l'exposició de motius que introdueix la Proposta d'acord.

En una societat moderna i socialment avançada com la nostra és preocupant que es produeixin maltractaments i encara més inconcebible quan es produeixen en l'àmbit familiar.

El Grup Lliberal també som sensibles en aquest problema i som conscients de l'existència de casos de maltractament en la nostra societat. Ara, no entrarem en quantificar-los si són, com diu el Raonador, 179 més o menys d'aquesta xifra, perquè en el tema dels maltractaments un sol cas seria inconcebible... El legislador hauria d'actuar ràpidament.

La nostra primera esmena va en aquest sentit: aportar una solució legislativa que permeti la modificació del Codi penal en el termini més breu possible. La nostra esmena -i la llegiré- queda redactada de la següent manera: "Instar, als grups parlamentaris existents en el Consell General, l'elaboració d'una proposició de llei de modificació parcial del vigent Codi penal que inclogui, en aquest, un tractament específic dels maltractaments habituals en l'àmbit familiar per tal de protegir el dret a la integritat moral i a no ser sotmès a un tracte degradant, en l'àmbit del principi constitucional de la dignitat humana, ultra els delictes d'atemptat contra la vida i a la integritat física ja contemplats. I que serveixi com a base per una ulterior regulació en el futur projecte del nou Codi penal."

La nostra motivació és la següent: "La iniciativa legislativa atorgada als grups parlamentaris permet, ja, la inclusió en el vigent Codi penal, d'una regulació específica per aquest tema. És per això que la importància de la seva regulació no ha de quedar sotmesa a l'eventualitat d'un futur projecte de llei que encara no ha entrat a tràmit parlamentari". I aquest tràmit es podria retrassar, i ja podria entrar en la pròxima legislatura, i amb aquesta pròxima legislatura ens aniríem a finals del 2001-principis del 2002, el que fa que amb aquesta Proposta podríem anar molt més depressa i, aquesta Proposició de llei la podríem portar a votació en el pròxim període de sessions.

Per a la segona esmena es proposa redactar el paràgraf 4 del punt 2, de l'acord presentat, el qual quedaria redactat de la següent manera: "Habiliti els recursos adients per a la protecció temporal d'aquelles dones i dels seus fills que hagin estat víctimes de maltractaments."

La nostra motivació és: "Entenem que una llar d'acolliment és un recurs però no és l'únic, i per tant davant de cada problemàtica de maltractament s'ha de buscar el recurs més adient a la situació plantejada".

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups?

Sí, Sr. Vicenç Alay per part del Grup Mixt teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el nostre grup ha estat parlant de les dues esmenes, hem estat mirant la diferència de contingut, i pel que fa a la primera esmena no tenim cap inconvenient en votar-la favorablement. És més, si haguéssim estat segurs de què s'hagués pogut tirar endavant aquesta Proposta, ja ho haguéssim formulat d'aquesta manera. A partir del moment en què el Grup Lliberal hi està d'acord, nosaltres també hi estem d'acord, i pensem que és una bona solució i, a veure, si durant el segon període de sessions podem tirar endavant aquesta Proposta.

Per la segona esmena... aquí ja no estem d'acord i, en tot cas, abans de votar negativament voldríem formular -penso que la resta de companys de l'oposició hi estan d'acord- una transaccional perquè tot i que compartim amb vostè que hi ha altres recursos per frenar aquest tipus de qüestions segur que el de la "Llar" que nosaltres propugnem n'és un d'ells i llavors, a nosaltres, ens agradaria que el text definitiu tingués un contingut que pogués dir alguna cosa així com: "Habilitar una llar refugi a més dels recursos adients,... etc." No sé com s'ha de redactar, si es pot parar un moment per poder parlar, si estigués d'acord, per fer una redacció d'aquest tipus.

És la meua proposta. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Proposo que continuïn les intervencions, i després si desitgeu que es suspengui la sessió per transaccionar aquesta esmena, doncs, procedirem a la suspensió.

Sra. Rosa Ferrer, per part del Grup Mixt, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres -com ha comentat el company, el conseller Sr. Vicenç Alay- estem d'acord també amb l'esmena primera i, bé, per tant la votarem, i penso que també és positiu en la mesura de què ja hi haurà un compromís d'aquesta cambra de què redacti un text a incloure en el Codi penal vigent, i que tipifiqui i penalitzi el delictes de maltractaments en la llar, i penso, doncs, per tant que ja rebrà un consens a la vista del que s'està debatent avui, aquí. És positiu, però pel que respecta a la segona esmena nosaltres opinariem que es pot mantenir el redactat presentat per l'esmena del Grup Lliberal, sempre i quan es digui que s'habiliti una llar i altres recursos adients per a la protecció temporal d'aquelles dones i homes... es mantindria el redactat igual.

Nosaltres insistim en el tema de la "llar refugi", perquè si bé des d'un punt de vista purament legal la igualtat entre la dona i l'home a Andorra existeix, el cert és que a la vida real, a la pràctica, el dia a dia, amb el costum, aquesta igualtat no es produeix d'una forma òptima. Llavors, l'evolució de la nostra societat ha portat, sortosament, a què fets que es produïen antigament, i que es continuen produint, que eren un tabú reservat exclusivament a la intimitat de la llar, es comencen a denunciar i a fer públics, avui en dia. Sortosament l'evolució ens porta a què sigui així.

Parlem dels maltractaments a la llar. Maltractaments que es produeixen, com he dit, en la intimitat d'unes portes tancades, i del que sovint no hi ha més testimonis que els propis fills, malauradament, també.

Parlem de maltractaments, que les persones que els pateixen no gosen ni tan sols explicar-ho als familiars més propers. I aquests maltractaments, ben segur, els pateixen els homes i les dones, però, majoritàriament són les dones les més febles, i les que més viuen les experiències negatives.

Una altra qüestió a tenir en compte és que no es tracta únicament de maltractaments físics, que poden demostrar-se amb més o menys facilitat sinó que existeix un altre tipus de maltractament, més subtil i de més difícil demostració: són els maltractaments psicològics.

Tot plegat el qui en pateix directament és la pròpia víctima i el nucli familiar, els fills.

L'experiència andorrana ens diu que ja hem hagut de contemplar la mort d'algunes víctimes -en l'exposició de la Proposta d'acord parla des de l'any 1996 de 3 víctimes mortals. Hi ha alguns casos en què es denuncia l'agressió física, però, lamentablement no podem valorar el veritable abast de la nostra situació perquè, entenc que, no tenim dades fiables, oficials, dades oficials, -almenys nosaltres no les tenim, avui-

i que recolzin la seva existència. Però allò que, sí, tenim és el moviment de col·lectius en defensa -com s'ha comentat associacions de dones tant la d'Andorra com la de dones migrants- en defensa del dret de la dona, que han pogut constatar que hi ha més dones del que se sap que pateixen maltractaments, dones que no gosen denunciar, que no gosen dir-ho públicament, però, que, sí, que en una associació concreta, a una persona en concret s'atreviran a explicar-ho, demanant també que reservi la seva intimitat.

I són dones que ara comencen a sentir-se recolzades, i s'atreveixen a parlar-ne. A parlar-ne, sí, però també en cercles molt reduïts, i demanant la confidencialitat del seu nom. És com una xacra que pesa sobre d'elles o fins i tot algun d'ells, perquè també hi ha algun cas d'algun home.

Que a Andorra ens conscienciem tots de la necessitat de prendre mesures eficaces perquè les persones que pateixen maltractaments a la llar diguin "No". Un "NO" amb majúscules; que no tinguin més por de l'agressor, i s'atreveixin a denunciar. És un acte de responsabilitat front els drets humans.

No som una societat diferent a la del nostre entorn europeu, no som diferents en res. Tenim tot el bo però, també tenim aquelles coses que no són tan bones, una mica més negatives. I no podem amagar el cap sota l'ala, i hem de ser conseqüents.

A més de la tipificació i penalització al Codi penal del delictes de maltractaments habituals en l'àmbit familiar, la creació d'una llar per l'acolliment temporal -més enllà de les altres mesures que es puguin adoptar- pensem que és imprescindible. I ho és perquè està demostrat arreu, -i no és aquí, ni un estudi intern del país, sinó que és general a nivell europeu, mundial...- està demostrat que si la víctima no se sent protegida no denunciarà, i tampoc sabrem objectivament quants casos es produeixen a Andorra-, i si no denúncia no podrem evolucionar en aquest camp. Si a la víctima no se la treu, també, de l'entorn immediat, no té força per sortir-se'n per si sola, si no canvia d'ambient, de cercle; i tampoc no en té si no té el suport jurídic, psicològic i moral que necessita per dir un NO amb majúscules, i estimar-se a si mateix com a persona, per revaloritzar-se com a persona, perquè malauradament aquestes persones acostumen a sentir-se... a tenir una molt poca consideració sobre si mateixes.

Per poder conviure plenament en una societat i aportar tot allò positiu que un posseeix com a ésser humà i com a ciutadà, primer s'ha d'estimar a si mateix, i fer-se respectar. Si no és així difícilment pots aportar als demés.

La nostra obligació, entenc, i la nostra responsabilitat és que tots els ciutadans i ciutadanes d'Andorra es puguin desenvolupar plenament com a éssers humans, i hem de dotar-nos dels mecanismes necessaris perquè això pugui ser una realitat.

Les dones representem poc més del 50% de la població d'Andorra. Les dones som les que patim majoritàriament els maltractaments domèstics. Les dones tenim dret a denunciar-ho, no sols el dret, penso en l'obligació de denunciar-ho, però, sempre i quan es garanteixi la seva seguretat i, per tant, les dones tenim dret a sentir-nos persones i tenim dret a ser ajudades, pensant que no totes les dones tenim les mateixes oportunitats. I per això entenem que ha de ser la "llar refugi" i les altres mesures que es puguin adoptar.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten aplaudiments)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, si us plau, demano que no hi hagi manifestacions ni d'aprovació ni de desaprovació de les intervencions dels parlamentaris.

A continuació té la paraula el Sr. Miquel Alís per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La violència ha de ser considerada com una violació dels drets humans, dret a la vida, a la seguretat, a la dignitat i a la integritat física i mental.

Cada dia, a Europa, una de cada cinc dones és víctima de la violència, una violència que disminueix i anul·la l'exercici dels drets i de les llibertats fonamentals de les dones.

La major part d'aquests actes violents es produeixen al domicili conjugal.

Existeixen més probabilitats per una dona víctima de violència, que ho sigui pel seu marit o company que per una altra persona.

Malauradament no existeix un retrat tipus del marit o company violent. La violència conjugal concerneix tots els nivells de la societat i totes les edats.

Són situacions terribles i angoixants per les víctimes d'aquest veritable terrorisme familiar on impera la força bruta, la llei del més fort, i moltes vegades amb els infants com a espectadors.

La violència física és la més visible ja que la major part del temps deixa traces.

La violència psicològica igualment intolerable és més difícil de detectar, però tan greu: atacs verbals, humiliacions, amenaces, tancaments, privació de mitjans econòmics i d'altres...

Degut a la gravetat d'aquests fets proposem al primer punt de la nostra Proposta d'acord: la inclusió en el projecte de Codi penal d'un tractament específic dels maltractaments habituals en l'àmbit familiar.

Acceptem l'esmena de modificació que proposa que siguin els grups parlamentaris que elaborin una Proposició de llei de modificació del vigent Codi penal, que vagi en aquest sentit i que serveixi com a base pel futur Projecte de Codi penal. Ho acceptem i demanem que es presenti amb caràcter urgent, si pot ser al principi del proper període de sessions.

Moltes dones no denuncien els maltractaments a què són sotmeses, degut a la manca d'acolliment després de l'acte d'agressió.

La por, la vergonya, l'accés limitat als serveis oficials..., fan que aquesta violència no es declari. Es considera que sols el 30% ho fan.

En la quasi totalitat d'aquestes denúncies, en retornar la víctima al seu domicili, l'agressor reitera els actes violents contra la dona.

El fet de què existís un centre d'acolliment per les víctimes, impediria a les dones maltractades (moltes d'elles amb fills menors o nadons) veure's obligades, després de la denúncia, a tornar al seu domicili, amb el consegüent perill de reincidència.

Algunes de les dones amb família al Principat poden refugiar-se a casa dels parents, però la majoria de les dones migrants no poden fer-ho i moltes d'elles han d'aguantar aquesta terrible situació.

No és bo que s'amaguin aquestes violències. S'ha de sensibilitzar les dones sobre aquest fet a fi que surtin les agressions a la llum pública; és -pensem nosaltres- la manera de fer-les disminuir.

Per això demanem al Govern, al punt 2 de la nostra Proposta d'acord: "que realitzi campanyes de sensibilització i prevenció dels maltractaments; que faciliti l'accés als serveis socials, policíacs i jurídics de les víctimes de maltractaments; que proporcioni una formació especialitzada al personal de la Policia per atendre les demandes de maltractament de les dones; que habiliti una llar per l'acolliment temporal d'aquelles dones i del seus fills que hagin estat víctimes de maltractaments."

En l'esmena 2 es proposa modificar aquest últim apartat, canviant "llar" per "recursos adients" entenent que una llar d'acolliment és un recurs, però no és l'únic. Estem d'acord i proposem la transacció: "una llar i altres recursos adients".

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Grup Lliberal.

Sí, el Sr. Jordi Serra té la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

L'única cosa en aquesta transacció que ens proposa l'oposició, i que podria dir és que nosaltres faríem un petit canvi en el redactat que em sembla que canviaria poca cosa. El Grup Lliberal no està en contra de la llar, ni molt menys, l'única cosa que nosaltres diem és que la llar potser no és l'únic recurs, no?

En aquest cas, nosaltres redactaríem de la següent manera, diguéssim: "Habiliti una llar d'acolliment o els recursos adients" seguidament, exactament de la mateixa manera que s'ha fet l'esmena primera. Aquesta és la proposta que faríem, i la transacció que faríem amb l'oposició.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

A veure! No entenc massa la proposta que fa el Sr. Jordi Serra. No ho entenc perquè ha de ser contradictori "una llar" o "uns recursos". Jo entenc que pot ser perfectament: "una llar i altres recursos"... no és que pugui ser, és que ha de ser obligatòriament: "una llar i altres recursos" i, em sembla que ha quedat dit per part de tots, i per vostè mateix de què ha d'haver-hi recursos alternatius o complementaris a la llar. Però, el redactat que li proposaria jo seria: "una llar i altres recursos". No poden ser dues coses contradictòriament.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. Rosa Ferrer, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

En el mateix sentit del Sr. Vicenç Alay, els altres recursos són complementaris a la llar! Ho entenem

d'aquesta manera, per tant, la conjunció ha de ser la "i", no la "o".

El M. I. Sr. Síndic General:

Senyors consellers desitgen una suspensió... Perdó, Sr. Alís?

Sí, teniu la paraula per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

En el mateix sentit, doncs, que han dit els meus companys, si el Grup Lliberal diu que la llar entra dins d'aquests recursos adients, jo penso que no tindrem cap dificultat a posar: "la llar i altres recursos adients".

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. cap de Govern volíeu fer una intervenció?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si em permet és per manifestar l'opinió del Govern, però sobretot -que no és el nostre lloc per fer-ho perquè no ens correspon aquí- per dir el que està fent el Govern amb aquest tema, i per dir que l'opinió del Govern sobre aquest tema es basa sobre la llar, concretament, per això pensem que és encertada la proposta lliberal de dir que es faci: "una llar o altres recursos adients" que poden ser molt similars per un fet: perquè com a filosofia de principi, per a la llar per a persones maltractades, dones maltractades, significa desplaçar precisament la dona maltractada del seu àmbit familiar. Això en altres llocs és més habitual perquè moltes vegades, la dona maltractada, en altres llocs que no és Andorra, millora la seva situació quan va de la pròpia llar a la llar de protecció. No és sempre el cas a Andorra, i em sembla que val la pena deixar l'opció de què sigui el Govern amb el coneixement de la justícia, dels ministeris que hi treballen i de la Policia, que en cada moment sàpiga quina és la millor opció, per això l'opció de dir "i", o "o" em sembla adequada. És a dir, que faci que el Govern habiliti una llar de protecció i, o bé, altres mitjans adequats com els que -si em permeten que expliqués- està fent el Govern des de fa temps i els govern d'abans, també, des de què es fa, també, la llei pròpia, des de la pròpia llei penal que avui dia tenim.

Pensant que l'esmena que s'ha acceptat sobre la primera part trobem que és molt adient perquè permetrà ràpidament actuar sense haver d'esperar

més d'un any i mig a què surti el nou Codi penal, i que si es va fer pel Codi de la circulació o pel delictes del tabac, etc., el delictes del frau, és molt més important encara fer-ho ràpid i bé per un tema d'aquesta importància. És a dir, qualificar concretament els delictes que afecten a la seguretat de les persones i, sobretot, a la de les dones.

Per tant, jo voldria demanar, Sr. síndic, que pugui permetre al senyor ministre que expliqui quin és el procés que s'ha fet amb el protocol de treball d'aquests temes entre els ministeris adients, la justícia i la Policia mateix.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula breument. Us demanaré de ser breu dins de les vostres informacions que pugueu aportar als parlamentaris.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, em sembla que el que he de fer primer és contextualitzar la situació, o em sembla que estem centrant la solució o el debat: "violència contra les dones per part de les seves parelles" amb un dels recursos que poden donar solució, que és la llar quan, de fet, el que ens ha de preocupar és el problema, la seva prevenció i les seves vies de solució.

Aleshores el que, molt breument he de dir, és que des de què es va publicar la xifra famosa polèmica i, a més, falsa de 179 casos, que no és el problema; jo no voldria parlar de casos, el que, sí, tenim som dades oficials, Sra. Ferrer, -dades certes de fons oficials -no són dades, no tenen un registre, ni ha hagut manera de publicar-les- però, les tinc aquí i les poso a la seva disposició. Resulta que els 179 casos famosos en realitat són 46 casos, i això, si vostès volen parlar amb detall de per què són aquests, i no els altres i, a més, li donaré una documentació de com s'arriba a sumar 179 a base de sumar violència entre homes contra homes en el capítol de violència contra les dones. A mi em sembla que això no és seriós en un tema tan greu, fer anar dades d'aquesta manera tan a la lleugera.

El que, sí, que hem fet molt abans, ja, de prendre aquestes xifres publicades és preocupar-nos del problema, i posar juntes a les persones implicades incloent les associacions de dones d'aquest país, els serveis del nostre ministeri i els serveis de la Fiscalia, de la Batllia, el Ministeri d'Interior i la Policia.

El mes de desembre passat ja es va tenir la primera reunió amb la finalitat d'elaborar un protocol

d'actuació de tots aquests serveis, conscients de què obtenir aquesta informació va costar dies i dies de treball de diverses persones, -perquè justament la informació està dispersa- i costa molt tenir informació verídica. Des d'aleshores cap endavant es va arribar... Al mes d'abril es tenia el primer esborrany d'aquest protocol d'actuació que s'està aplicant de manera, diguem, pilot o experimental fins que es comprovi si s'ha de modificar i si és el més adient o no, i que s'adopti definitivament i, a demés, s'està treballant, insisteixo, amb les associacions per analitzar el problema.

Des del maig a l'agost estem en aquest període, entre maig i agost, s'està aplicant aquest protocol i s'està recuperant la informació de les diferents fonts i, s'ha aconseguit incorporar en aquest grup de treball, amb les instàncies que he dit abans, els serveis sanitaris d'urgència i d'altres -forense, per exemple-, el col·legi d'advocats -cosa que ha ajudat molt a afegir un punt de vista jurídic, però, a demés, també, a tenir una sensibilització entre el món dels lletrats que són persones essencials en aquests procediments- i les associacions de dones. I pensem que al mes de setembre estarem en condició fins al desembre d'aquest any, d'arribar a la tercera etapa d'aplicació, ampliant la informació, tenint un protocol definitiu i aplicant-lo. A demés, fent una proposta definitiva a qui correspongui a nivell del Govern o a nivell del Consell General, naturalment.

Més breument, també, el que hem de dir deixant el nombre de casos també d'aquest any, és que des del mes de gener, doncs, -o sigui, que no passen setmanes i mesos sense que passi res- des del mes de gener sabem que hi ha hagut deu casos denunciats, dels que tenim notícia, de violència contra la dona, dels quals dos s'ha vist que no hi havia cas, que finalment no han estat un cas -un era de violència d'una dona contra un home, i no és el que ens preocupa avui en dia- i el que, sí, que hem vist és que tenim, avui, dos residències familiars a disposició del Servei Social capaços d'acollir a una dona amb els seus fills en moments aguts de necessitat; que tenim dues persones voluntàries, dones que han patit violència elles mateixes en el seu dia, dels seus companys o excompanys, i que estan col·laborant com a voluntàries per a desplaçar-se a casa de la dona que ha tingut un problema d'aquesta mena, per acompanyar-la sobretot psicològicament, i també, amb alguna ajuda material per fer aquest trànsit i, tercer i el més important, és que la Batllia ja ha... -em sembla que actualment aquests dies encara hi és...ja ha adreçat un marit agressor a un centre per acollir i controlar els agressors, que és el Centre Penitenciari, i es veu que això és important perquè la justícia té ja aquests mitjans, i segurament s'han de

reforçar amb la primera part d'aquest protocol d'acord que sembla que està a punt d'adoptar-se.

El M. I. Sr. Síndic General:

Demanaria de concloure senyor ministre.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

De seguida...

Creiem que el més important, més important que separar la dona del seu context i de la seva família, en general seria, si és possible, apartar l'agressor. I naturalment, en alguns casos es pot necessitar algun sistema d'acolliment de la dona, estem treballant en això, i no excluïm, el Govern, pensar en què caldrà o no caldrà una llar refugi per a les dones maltractades, però, estic segur de què si posem, això, com la primera pedra de tot aquest constructe per ajudar a la dona en aquest problema, ens equivocaríem.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Abans de continuar, a demanda dels consellers se suspèn la sessió per uns deu minuts per tal de facilitar la possible transacció de l'esmena i, a l'iniciar la sessió els proposants podran indicar el text que finalment sotmeten a votació.

Se suspèn la sessió.

(Són les 16.50h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 17.05h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, es reprèn la sessió.

Demanaria, doncs, als proposants que vulguin indicar el text que sotmeten a votació.

Sí, Sra. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

A veure, Sr. síndic, no hem arribat a cap transacció, a cap text alternatiu... No sé si...

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé, doncs, això què vol dir que sotmeten a votació el text presentat inicialment?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, senyor.

A veure, aquí la Proposta que feia el Grup Lliberal era d'incloure el redactat... a la proposta de redactat que fèiem nosaltres, i/o, nosaltres entenem que ha de ser una "i" exclusivament, i no hem arribat a cap tipus d'acord.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, entenc que se sotmet a votació el text inicialment...

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

La primera esmena, -perdó, Sr. síndic-... la primera esmena, hem dit que, sí, que la votàvem, i en quant a la segona... -bé, l'acceptem...- i en quant a la segona s'haurà de sotmetre a votació.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord, doncs, de fet exactament es vota el text global, no es vota esmena per esmena.

Està entès? Es vota, només... únicament la cosa que hauríeu de precisar és que es vota, el text que es sotmet a votació, entenc pel que heu dit que és el text per la primera esmena acceptada i la segona esmena, tal com estava el text inicial... És això, no?

D'acord?

Sí, Sr. Mora teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Era només en relació a les esmenes, l'explicació de vot la puc fer ara o la puc fer després...

El M. I. Sr. Síndic General:

En tot cas, després de procedir a la votació.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

En tot cas, el text amb l'esmena o sense l'esmena, el mantenim igualment, però no té massa incidència.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Molt bé.

Procedirem... -havent estat demanada- procedirem a la votació, doncs, sí és sí...

Perdó, Sr. Vicenç Mateu heu demanat la paraula?

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Només és per un aclariment.

Si ho entenc bé es votaria el text que ha presentat l'oposició incorporant l'esmena?

El M. I. Sr. Síndic General:

La primera esmena.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

La primera part? És que si fos així, m'imagino que el resultat global serà que ni la primera part s'acceptarà. No s'acceptarà res...

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Senyors consellers, el proponent és el que ha de decidir quin és el text final que sotmet a votació. És de vostès que depèn la decisió, no?

Sra. Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

El text que sotmetríem a votació és la mateixa exposició de motius que hi ha. Del primer punt acceptaríem el text redactat pel Grup Lliberal, -l'esmena proposada- i del segon punt mantindríem el text original de la Proposta d'acord.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

Sí, Sr. Mora teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Perdoni, Sr. síndic, però, per coherència amb la votació que farem sobre el text, nosaltres, la nostra esmena, evidentment, hi estem d'acord, hi estem a favor. La segona esmena no l'hem pogut transaccionar per una qüestió, diríem, quasi ortogràfica, però no l'hem pogut transaccionar. Aleshores el que volia dir, és que nosaltres votarem negativament la Proposta d'acord, el que no farem és votar negativament la nostra esmena, per tant, si la volen incloure, el Grup Lliberal retira l'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

És que Sr. Mora, a veure, reglamentàriament els senyors de l'oposició han presentat una Proposta d'acord, i vostès, el Grup Lliberal, han presentat dos esmenes. Heu exposat les vostres esmenes, heu intentat transaccionar. Una esmena és acceptada pels grups que han presentat la Proposta d'acord i l'altra no. Però, els grups que han presentat la Proposta d'acord tenen l'última paraula per dir quin és el text final que sotmeten a votació. Doncs, és el seu perfecte dret de sotmetre a votació un text havent modificat la primera part, acceptant la vostra esmena i la segona part, no.

Doncs, és la seva llibertat de fer-ho així, perquè a ells els hi correspon.

Per tant, doncs, si no hi ha cap més dubte procedirem a la votació del text que heu indicat abans, Sra. Ferrer.

Doncs, procedim a la votació. Sí és sí al text que heu proposat i no, evidentment, no al text que heu proposat.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 10; vots en contra: 16.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació la Proposta queda desestimada.

(Se sent molt de soroll del públic)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau! Si us plau! Silenci! Silenci! Silenci si us plau! Us demano, si us plau, de respectar la decisió dels consellers i de no manifestar cap acord ni desacord amb el resultat de la votació. És la demanda que faig al públic assistent.

Gràcies.

Sr. Mora... si, voleu fer una explicació de vot?

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Sí, gràcies Sr. síndic. És per fer l'explicació de vot.

Bé, el Grup Lliberal, com hem dit abans, votant negativament, entenem que la primera part de l'acord, és a dir, la Proposició de Llei de modificació de l'actual Codi penal s'ha de tirar endavant independentment de què es voti a favor o es voti en contra de l'acord. Aquí no s'està votant a favor o en contra de la construcció d'una llar sinó d'una proposta d'un acord.

Entenem que la Proposició de Llei sobre la modificació del Codi penal s'ha de tirar endavant el més aviat possible, *inclús* en el propi Projecte que tenim del nou Codi penal. Precisament aquests articles ja estan bastant treballats, que es podrien, ja, assumir; i per la segona part, senzillament repetir el que hem dit, no?. Instar el Govern a que no solament, si creu convenient habilitar la llar refugi, sinó tots els recursos que estimi adients, tots els procediments com els protocols que han estat aplicant per solucionar aquest problema, de la millor manera possible, i amb una voluntat real de solució i, en aquest sentit, nosaltres ho recolzem, evidentment, la nostra esmena que enteníem que era més àmplia i millor, però, de vegades, les qüestions menors fan que no es puguin votar propostes d'acord quan en el

fons es comparteix el 99%, i nosaltres mateixos impulsem que es puguin habilitar aquests medis.

Així mateix entenem que s'ha de continuar en aquesta línia, i per això hem votat negativament la Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sra. Rosa Ferrer heu demanat la paraula?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo aquí, només vull manifestar que no vull que es pensi des de la part dels bancs de l'oposició... que no pugui pensar ningú que de l'oposició, aquí, el que hem fet és un acte de tossuderia per no acceptar una transacció simplement per una conjunció, una qüestió semàntica o d'ortografia, com s'ha volgut dir.

Penso que va molt més enllà, i és molt més profund que hi hagi una "i" o una "o". Una "o" permet que es faci o no es faci la llar refugi, o la llar per a dones maltractades, una "i" obliga que es faci i, per tant, aquí, ja marca una voluntat.

Personalment vull dir que no he acceptat aquesta transacció d'una "i" per una "o" per l'experiència viscuda, aquí, en aquesta cambra. I l'experiència em diu que fa més de dos anys vam demanar un departament de la dona, una secretaria de la dona que es creés des de Govern: vam acceptar, vam transaccionar, vam rebre bones paraules de què s'hi treballaria, de què no havia de ser un departament depenent directament del Ministeri d'Afers Socials, que podia dependre més del Ministeri d'Interior o de la Secretaria d'Estat o, de la Presidència. Van ser qüestions que es van parlar, i ho estic dient tot de memòria, en aquell moment, en aquesta cambra. Possiblement tenien raó, però, d'ençà d'aquella data a avui, que jo sàpiga, no tinc coneixement de què s'hagi fet absolutament res.

Hi ha una altra qüestió, i és la Convenció sobre l'eliminació de tot tipus de discriminació envers la dona...

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau Sra. Ferrer no voldria... amb llibertat d'expressar-vos, evidentment, però no obriu nous debats i senzillament una explicació...

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Seré molt breu...

El M. I. Sr. Síndic General:

Breu, si us plau.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

... Senzillament és per dir que amb l'actitud en relació a aquests temes que hi ha a la realitat, a la pràctica des de Govern, doncs, em fan tenir la plena convicció de què si deixem que hi hagi una "o"... no es farà mai. Senzillament és per això.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, acabat aquest tema passarem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte.

El Projecte de llei fou publicat al Butlletí número 15/2000 del 10 d'abril, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció? Cap intervenció?

Doncs, entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 3.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de taxes judicials.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí número 25/2000 del 24 de maig.

El Sr. Marc Pintat nomenat ponent per part d'aquesta comissió legislativa en presenta el seu informe.

Sr. Pintat teniu la paraula.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb mandat de la junta de presidents, sota l'encàrrec d'analitzar les vuit esmenes a l'articulat que han estat presentades al Projecte de llei de taxes judicials pels M. I. Srs. Consellers Generals, Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, ha examinat en el decurs de la reunió mantinguda el 18 de juny d'enguany l'informe del ponent del qual se'n desprèn el següent: l'esmena número 8 s'ha aprovat per

unanimitat, mentre que les esmenes número 1 a la número 7, ambdues incloses, no han estat aprovades.

Val a dir que la no aprovació de l'esmena número 1 ha comportat la no aprovació de les esmenes número 2, 3, 4 i 7 a l'estar totes elles lligades entre si.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quan vam discutir l'esmena a la totalitat presentada contra aquesta Llei vaig exposar tres motius d'oposició al Projecte que ens enviava el Govern.

El primer era el canvi no explicat que es plantejava des de la majoria lliberal a partir del moment en què el que ara es volia alterar era el resultat i el fruit d'unes esmenes votades quan es va adoptar la Llei al 1995, i no enteníem quines eren les motivacions que portaven a rectificar per part de la majoria.

El segon aspecte que no podíem acceptar, i entrant en l'articulat concret, era el fet de què es posés una taxa als procediments d'execució.

No tornaré a repetir el que ja figura al Diari Oficial del Consell General número 2 del 2000: allà vaig argumentar... o vaig intentar argumentar per què em semblava absolutament anormal que el ciutadà que ja ha pagat taxes per aconseguir una resolució judicial encara hagi de tornar a pagar perquè se li executi deficientment i tardanament la decisió judicial per la qual ja ha pagat...

Després hi havia la qüestió de les reclamacions en via penal per responsabilitat civil.

Aquestes tres motivacions, especialment la dos i la tres, les vam concretar en unes esmenes, i això em porta al quart motiu de refús de la Llei i, per això, no podem acceptar aquesta Llei, i no la votarem.

Vam voler intentar argumentar millor que no haguéssim fet en el Ple perquè enteníem que s'havia de mantenir el redactat del 1995 i, per tant, perquè s'havien d'acceptar les nostres esmenes; vam arribar a la Comissió de Finances, i a la Comissió de Finances, doncs, en poca estona de relloige totes les

nostres esmenes menys la darrera, que era absolutament formal van ser rebutjades. Potser un dels procediments per intentar fer esmenes i ser escoltats seria que el grup de la majoria portés els seus assessors a la Comissió de Finances i així, doncs, podríem discutir perquè, és clar, ens vam trobar en la situació que els consellers del grup majoritari portaven un text ja redactat, escrit, signat i rubricat, i no va haver-hi manera de què poguéssim discutir les esmenes... No és la primera vegada que ens passa.

En tot cas, nosaltres entenem que no podem donar suport a aquest text de llei perquè va en perjudici dels interessos de la ciutadania que ha d'acudir a la justícia i, per tant, doncs, no el votarem.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el nostre grup sempre s'ha oposat a les taxes judicials.

Ho vàrem fer l'any 1995 quan es va aprovar la primera Llei i, ara, ho tornarem a fer.

Creiem que tant la Llei que ara és vigent com la que avui s'aprovarà, van en contra de l'esperit i de la lletra de la Llei qualificada de la justícia, aprovada l'any 1993.

La Llei qualificada és i ha de seguir sent la llei principal en matèria de justícia.

És la que havia d'ordenar el poder judicial postconstitucional i havia de posar fi a unes pràctiques judicials postfeudals, si puc emprar un terme que s'ha usat darrerament en aquest Consell.

En l'exposició de motius de la Llei qualificada es mostrava satisfacció per assolir "una justícia civil esdevinguda lliure de taxes per a assegurar la seva gratuïtat". Així ho diu la Llei.

"L'eliminació de les taxes judicials... -ens diu la mateixa Llei- ...pot augmentar del nombre de litigis."

"Per aquesta raó, la Llei qualificada proposa nomenar els batlles i magistrats que assegurin la qualitat i el rendiment de l'oficina judicial." -això també és el que diu la Llei.

En la seva Disposició transitòria primera es diu que: "a comptar de la data de publicació d'aquesta Llei, les batllies i tribunals deixaran de percebre taxes judicials en la tramitació i substanciació de les actuacions" -i estic citant.

Segueix dient: "El Consell General podrà fixar les eventuais noves taxes judicials, per determinats serveis, que en tot cas seran ingressades a l'INAF a l'ordre de Govern".

Doncs, bé, de tot aquest redactat nosaltres n'extraïem les següent conclusions:

Primera: "La voluntat del legislador és de suprimir qualsevol taxa judicial dirigida a gravar els "tràmits i la substanciació d'actuacions." Així ho diu la Llei.

Segona: "Si això comportava un excés de litigis, s'havia d'afrontar amb un nombre adequat de batlles i magistrats". Això és el que diu la Llei.

Tercera: "Les úniques noves taxes judicials que es poden aprovar només podran afectar a ""determinats serveis"". Repeteixo, a ""determinats serveis"". Això és el que diu la Llei.

La Llei contraposa el que denomina "determinats serveis" a "actuacions judicials". El primer pot comportar taxes; el segon no.

Però què són les "actuacions judicials" i què són "determinats serveis"? Per "actuacions judicials" només es pot entendre el que la mateixa Llei de taxes diu en la seva exposició de motius, repeteixo la Llei de taxes que avui s'aprovarà: la Llei de taxes que avui s'aprovarà en l'exposició de motius, és a dir tot allò que avui es taxarà: els escrits de demanda, la proposició de proves, etc... Això són les "actuacions judicials".

També podem arribar a la conclusió que l'expressió "determinats serveis" poden ser el lliurament de còpies d'escrits, emissió de certificats, execucions administratives, potser *inclús* les inspeccions o la jurisdicció voluntària. Però, evidentment, els serveis no són els escrits de demanda ni les proposicions de proves.

Senyories, nosaltres entenem que avui el Consell aprovarà una llei contrària a l'esperit i a la lletra de la Llei qualificada de la justícia.

Per altra banda, haurem de dir que és molt difícil avui explicar al ciutadà que la justícia és gratuïta, tal i com diu la Constitució. Molt difícil.

És evident que això no és culpa de les taxes, però el que no podem fer, el que no podem fer des del Parlament és oblidar la realitat del ciutadà, la realitat quotidiana.

No podem imposar taxes, dient que la justícia és un servei que s'ha de pagar, oblidant els altres factors que influeixen en l'accés a la justícia.

En definitiva, el nostre grup es veu obligat a revalidar una vegada més l'adhesió a la Llei qualificada de la justícia, a la Constitució i, per tant, a rebutjar la present Llei de taxes.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Bonet.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument perquè crec que ja en el seu dia al Butlletí... perdó en el Diari Oficial del Consell General 2/2000 ja es va fer la defensa del Projecte.

Però, es pot insistir sobre el mateix, és a dir: d'entrada una llei de taxes judicials no impedeix l'accés a la jurisdicció, principi constitucional consagrat, també, a la Constitució d'Andorra.

El benefici de la justícia gratuïta i l'atenció d'ofici continua existint i, l'únic que s'ha fet ha estat adequar una llei de l'any 1995 a les circumstàncies actuals, i sobretot focalitzats sobre tots els temes de responsabilitat en el cas civil, en els casos penals o en els quals es ventilen quantitats patrimonials importants.

En conseqüència pràcticament totes les taxes van dirigides a situacions en què es ventilen temes patrimonials dins de la jurisdicció.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, perquè he sentit el Sr. Casal que deia que la Constitució diu que: "La justícia és gratuïta." No diu solament això... és gratuïta per a les persones que no puguin accedir-hi...

Llavors, el criteri del Grup Parlamentari Lliberal i, abans, dels grups que van presentar la primera Llei de taxes judicials era que la justícia gratuïta tal com era parcialment, com vostè sap com jo, abans, s'ha de protegir, s'ha d'establir per a les persones que ho necessitin. Així ja es feia des del punt de vista penal, i s'ha continuat fent i, també s'ha fet des del punt de vista civil i, en aquest treball, el col·legi d'advocats és una peça fonamental, però, també s'ha de dir que abans no era gratuïta per tothom, i ara tampoc ho és.

El Grup Parlamentari Lliberal pensa que no ha de ser la justícia gratuïta per a tothom perquè amb els mitjans de l'Estat trobem inadequat que es pugui

substanciar gratuïtat de processos civils entre parts que puguin ser, doncs... imagineu-vos, grans societats d'un volum econòmic immens que es discuteixin propietats de finques o qualsevol mena de cosa així.

No creiem que la gratuïtat de la justícia passi, perquè el que pot pagar unes taxes per uns litigis entre empreses o entre grans grups, o corporacions, o persones de gran capacitat econòmica ho hagi de pagar l'Estat.

Pel contrari, pensem que el que es recapta per un costat, encara que sigui el fons comú del tresor de l'Estat, el que es recapta de la gent que pot pagar a la justícia, serveix precisament per atendre, precisament, a les persones que no poden pagar la justícia, per les quals, ja hi ha un sistema, ja, força performant -diguem-ho així- d'assistència gratuïta, d'assistència lletrada i d'assistència de la pròpia justícia totalment gratuïta.

Per tant, jo no voldria que es confongués la gent. La Constitució no demana una justícia gratuïta, demana que tothom pugui accedir a la justícia en les mateixes condicions, i que si no té condicions per pagar-se-la, que li pagui l'Estat, i això és el que es fa.

I el que es fa, a partir d'aquí, si fins al final de tot el procés s'han de fer pagar taxes o no, és aquí on discrepen vostès i, per tant, aquest és el tema que ens ha portat, aquí, a fer aquesta modificació de taxes, que és en la línia de l'origen del primer text que portava, ja, la primera Proposta de llei que es va fer en aquest aspecte. Només s'ha fet que reproduir allò que en aquell moment va quedar al calaix perquè no teníem la majoria per donar-li el suport necessari.

Però, que quedi clar: no hi ha una justícia gratuïta per ordre de la Constitució, no és així, sinó justícia gratuïta en igualtat de condicions pels qui no puguin accedir-hi i, justícia que poden pagar les persones, les corporacions, les empreses, els grans grups que poden pagar-la.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Narcís Casal, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, estic d'acord.

Jo penso que la Constitució diu que la justícia és gratuïta, el que passa és que la interpretació d'això

n'ha de ser forçosament que no pugin haver-hi taxes. Amb això s'està d'acord amb aquest principi.

Nosaltres hem fet la nostra intervenció basada en una contradicció entre aquesta Llei de taxes judicials i la Llei qualificada de la justícia que a mi em sembla evident, que tot és opinable, però, que a mi em sembla evident. I, l'altra cosa que diem és de què la justícia gratuïta no ho és... jo penso que la justícia, avui, és un luxe asiàtic al nostre país.

És evident que no és culpa de les taxes judicials... és evident que no és culpa de les taxes judicials, però que és una cosa que és caríssima i, evidentment a mi em sembla que si el parlamentari té en compte aquesta situació, a la força ha de ser sensible, i crec que s'han d'estalviar aquestes taxes que vénen a perjudicar als ciutadans.

Res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha una altra intervenció procedirem a la votació votant sí o no al Projecte de llei.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 16; vots en contra: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació el Projecte de Llei queda aprovat.

Passem al punt número 4.

4. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí número 25/2000 del 24 de maig.

El Sr. Vicenç Mateu nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'informe.

Sr. Mateu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, en el transcurs de les reunions mantingudes en el si de la comissió, doncs, vam analitzar l'única esmena presentada i passarem ara a la votació.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Alguna intervenció?...

Cap intervenció. Doncs, bé, entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Punt número 5.

5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei d'agricultura i ramaderia.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat al Butlletí número 25/2000 del 24 de maig.

El Sr. Guillem Areny nomenat ponent per part de la comissió legislativa n'exposa l'informe.

Sr. Areny teniu la paraula.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El passat dia 12 de maig la Comissió Legislativa d'Economia em va nomenar ponent per al Projecte de Llei d'agricultura i ramaderia i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'Informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Economia va examinar el Projecte de Llei d'agricultura i ramaderia i les esmenes presentades a aquest en el decurs de les reunions tingudes els dies 12 i 18 de maig d'enguany.

Al Projecte de Llei s'hi van formular 12 esmenes totes elles presentades pels consellers generals del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic i juntament amb els consellers generals del Grup Mixt.

De les 12 esmenes presentades: 6 van ser aprovades per unanimitat, 4 van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, i només 2 van ser rebutjades.

Finalment vull afegir que les reunions de la comissió es van desenvolupar en un bon clima de treball i diàleg buscant sempre l'entesa entre els membres de la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com ha informat el ponent, a la comissió, efectivament, gairebé totes les esmenes van ser tingudes en compte i el treball es va desenvolupar en un bon clima, per això, donarem suport a aquesta Llei.

Ens trobem davant una Llei que ve a regular l'agricultura lligada a la ramaderia. Però, també, és una Llei que deixa les portes obertes perquè

l'agricultor que vulgui introduir qualsevol altre cultiu per fer rendible la terra també ho podrà fer, però per a què pugui rebre ajuts ho haurà de fer amb uns paràmetres específics, a determinar reglamentàriament, per a l'obtenció de productes de qualitat. L'especialització que propugna la Llei és per obtenir productes de més valor afegit -ho marca aquí.

Pensem que tal i com s'ha plantejat, la filosofia de la Llei bàsicament és bona, i amb els sistemes d'ajuts a la pagesia, les subvencions i les ajudes seran exclusivament fetes en base a resultats, i en conseqüència es persegueix premiar el veritable pagès.

Tanmateix, ens queden dubtes a l'hora de l'aplicació de la Llei. Hi ha excés de normes reglamentàries que s'ha de publicar des del Govern perquè la Llei pugui ser operativa i, aquí, -aquesta Llei si no hi ha un primer reglament d'immediat, difícilment podrà ser d'aplicació- i esperem que aquí no passi com ha passat en d'altres textos legals que s'han aprovat per aquesta cambra, i els reglaments encara no els hem vist: vegi's la Llei d'allotjament turístic i la classificació hotelera...

Altres dubte que tenim és si l'aplicació d'aquesta Llei afavorirà només els pagesos que explotin grans superfícies de terreny cultivable, i també afavorirà els que tenen petites parcel·les de terreny per explotar. Se'n sortiran?... tenim aquest dubte.

Tot això ho hauré d'anar veient a l'hora de posar en pràctica el que avui adoptem per escrit, en un articulat en forma de llei i també, aquí, fem confiança a l'equip tècnic que ha assessorat a la ministra d'agricultura, i que ha tingut l'amabilitat de venir a la comissió a explicar-nos com han de funcionar aquests tipus d'ajuts, i confiem que realment a la pràctica no es produeixin aquests tipus de discriminacions.

Veurem també a la pràctica, si la supressió de la normativa fins ara vigent pel que fa a les assegurances i especialment a la Seguretat Social que queda derogada, no perjudicarà ningú que realment ho necessiti i, en el supòsit que això sigui així, esperem que hi hauran mecanismes de l'Administració per resoldre-ho -sobretot que ningú quedi desemparat.

El temps ens ho demostrarà, i desitgem fermament que no es perjudiqui ningú, i que el conjunt de la pagesia andorrana en surti beneficiada.

Pel bon ambient, en què s'han tingut en compte les esmenes i per la tasca realitzada, nosaltres donarem suport a aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Fins fa uns cinquanta anys la majoria dels habitants d'Andorra sobreviuen gràcies a l'agricultura i a la ramaderia.

Avui, les coses han canviat molt, tant en el nostre país com en els que ens envolten. El sector primari que encabeix els pagesos, ha passat a ser minoritari, deixant el pas al sector secundari dels obrers i sobretot al sector terciari dels serveis, avui majoritari, i de molt lluny.

Si bé al nostre entorn, els Estats es preocupen perquè aquest sector produeixi uns llocs de treball, a Andorra, aquest no és el cas, ja que de moment no tenim atur, al contrari, en aquest moment necessitem molta mà d'obra que no tenim.

Per aquesta mateixa raó, a nosaltres no ens preocupa, al contrari, que la majoria dels que treballen la terra tinguin també una altra ocupació dins dels altres sectors secundari i terciari. Aquests també contribueixen, i molt, a la bellesa del nostre país.

No és perquè no necessitem els llocs de treball del sector primari que tenim de despreocupar-nos de l'agricultura i de la ramaderia, ja que és aquest sector que ha permès, i permet encara avui, de gaudir, tant nosaltres com els nostres visitants, d'un entorn net, verd, conreat, agradable, no abandonat.

Fins fa dos anys, el sistema de subvencions a la ramaderia, però sobretot al cultiu del tabac, amb les primes (o subvencions indirectes) han permès que la gran majoria de les finques rústiques d'Andorra estessin cultivades, donant de les nostres valls, encara avui, una imatge agradable, i, això, malgrat un urbanisme una mica descontrolat.

Des que els països veïns, i sobretot Espanya, han posat fi al contraban del tabac a gran escala, les vendes de tabac manufacturat han disminuït, les primes (o subvencions indirectes) als pagesos, s'han anat fonent fins a desaparèixer, obligant els colliters a disminuir la producció en un 30% l'any passat i un 50% aquest any!

Això implica que moltes finques es quedin a l'erm perdent Andorra aquella imatge del país net, conreat, verd, no abandonat.

El Govern això s'ho ha mirat de lluny, de l'edifici administratiu, posant el cap sota l'ala, defugint responsabilitats, desentenen-se del problema (a part

per recollir les taxes que li permetien equilibrar el pressupost).

Aquesta reducció de producció i la pèrdua de les primes afecta sobretot als petits colliters: conrear una planta de tabac en una finca plana, al costat de la carretera on n'hi ha 30.000, costa menys que conrear una planta de tabac en una finca costeruda, lluny de la carretera, on n'hi ha unes 2.000. Són doncs aquestes, les finques petites que quedaran a l'erm.

Amb la proposta que ens presenten, en aquest Projecte de llei, subvencionant el dall dels prats, entenc que els colliters s'han de reconvertir, sembrant d'herba als camps on plantaven el tabac. És una bona solució pel qui té la maquinària, o la pot comprar: sempre els mateixos, els propietaris de finques grans!

I els petits, que passa amb els petits? Compraran una màquina de dallar? Una màquina per regirar l'herba? Una màquina per empaquetar-la? No ho crec. Inclús algunes d'aquestes màquines tindrien dificultat d'accés en moltes d'aquestes finques petites i allunyades dels vials principals.

Sembla, doncs, que no hi ha solució pels petits! Nosaltres pensem que sí.

Pensem que sí, ampliant l'ajut al foment del dall dels prats, a les terres cultivades. Això no implica comprar maquinària. En aquestes terres es podria continuar cultivant el tabac -afavorint els petits amb la intervenció del Govern-, patata i hortalissa -s'hauria de protegir el consum nacional-, potser cereals -no seria la primera vegada que se'n sembrés a Andorra.

Amb alguns d'aquests productes seria possible, almenys una part de l'any, aprovisionar el país amb productes autòctons.

Si aquests productes, a més a més, fossin de qualitat, naturals, apropant-nos al màxim als aliments biològics que respecten l'entorn i garanteixen l'absència de productes químics o d'organismes modificats genèticament, aquests segur que es vendrien a l'interior del país.

Nosaltres som un petit país de muntanya, i no podem competir amb els més grans. Hem, doncs, d'anar a buscar la qualitat i no la quantitat. En aquest cas s'hauria de seguir unes regles estrictes, establertes i controlades pel Ministeri d'Agricultura.

A tots ens fan por les vaques boges, la soja transgènica, els pollastres a la dioxina.

Per pagar aquests ajuts el Govern ha de treure el cap de sota l'ala, ha de responsabilitzar-se de l'afer del tabac, fent pagar el qui ha de pagar, i el que ha de pagar, distribuint els ajuts de la millor manera, i al qui consideri oportú.

Senyora ministra, com podeu veure considerem que aquest Projecte de llei té moltes diferències, però té un avantatge, és que existeix, i per això el votarem, malgrat no s'hagin acceptat a la comissió dues esmenes que consideràvem molt importants.

El votarem malgrat les no menys de trenta referències a reglaments que s'han de fer o, si estan fets, els desconeixem.

El votarem malgrat desconèixer amb precisió com es mouran els paràmetres que permetran distribuir els ajuts a la ramaderia i al foment del dall dels prats.

El votarem perquè us fem una mica de confiança, a vós senyora ministra. Esperem no haver-nos-en de penedir.

El votarem convençuts que quan tindrem majoria en aquesta cambra el modificarem tenint en compte l'anteriorment exposat.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Guillem Areny.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Gràcies Sr. síndic.

Després de la dècada dels anys 60 el Consell General va establir uns decrets destinats a l'ajuda a l'agricultura per mitjà de subvencions.

Aquests decrets van estar motivats per la greu pèrdua de la població activa dins del sector primari que any darrera any van veure com anaven perdent població. Decrets modificats, encara, fins l'any 1992.

Conscients, avui, de què aquests decrets ja són, avui, obsolets, i que el sector agrícola està de baixa, cal un canvi general i un plantejament diferent a la política agrícola i ramadera d'aquest país.

Les circumstàncies d'avui en dia són molt diferents de les de les dècades passades. Avui, com tots els altres sectors, l'agricultura també ha canviat, la ramaderia, els protocols veterinaris, la competitivitat, l'especialització i la maquinària és vital per la subsistència d'una ramaderia i d'una agricultura d'alta muntanya, on la rentabilitat de les explotacions són molt baixes, i on l'ajuda econòmica i tècnica és necessària.

Però, aquesta llei, no solament està enfocada de cara a la rendibilitat de la unitat agrícola sinó que també està enfocada a la rendibilitat del nostre bell paisatge, un paisatge contemplat no solament pels habitants del país sinó també per milers de turistes que ens visiten, i que pot ser la millor carta de visita que el turista es pot emportar. Una rendibilitat que

es fa efectiva per la neteja dels boscos rebaixants i pasturers, una rendibilitat que s'ha d'entendre com una retribució pels serveis realitzats en la preservació de la natura i del territori.

El que també preveu la Llei és potenciar, a través dels plans de millora, les unitats agrícoles existents i les quines puguin implantar-se. Inversions que per reorientar les produccions, per diversificar els cultius cap a productes de qualitat ecològics, i amb més alts revinguts cap a la transformació d'aquests productes, així com l'adequada comercialització dels mateixos orientada a un públic cada dia més exigent amb els aliments naturals, i productes amb un element essencial d'identificació del nostre país.

Els nostres joves andorrans, la immensa majoria, no volen fer aquesta professió. És per això que la Llei preveu una formació tècnica continuada incentivant a nous joves agricultors a portar solucions a la regeneració de les explotacions agrícoles. Cal incentivar les incorporacions.

Una feina que, ben segur, costarà que se n'implantin de nous per tots els inconvenients que suposa avui en dia, per exemple, la construcció de noves quadres i nous femers que a causa de les olors els veïns s'hi oposen.

Avui, amb aquesta Llei que es votarà, estem convençuts des de les nostres files que en l'agricultura del nostre país arribarà un nou impuls en la feina mil·lenària que s'ha anat portant en les darreres èpoques amb canvi estratègic i de reconversió cap a la unificació d'unitats agrícoles.

Una manera de salvaguardar la ramaderia i l'agricultura, com a sector productiu de l'economia d'aquest país, és de cabdal importància i és una aspiració que el Grup Parlamentari Lliberal té.

És per això que, Sr. síndic, votarem aquesta Llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra d'agricultura teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Fa més de 30 anys el Consell General va iniciar el desplegament del sistema de subvencions fins ara vigent, que es va anar ampliant i actualitzant fins a l'any 1992, i que ara ha quedat obsolet, per això és necessari que hi hagi una revisió de la política d'ajuts.

És important reconèixer el paper que tenen els agricultors i ramaders com a configuradors i mantenidors del paisatge, tot i les especials dificultats de l'agricultura de muntanya, amb fortes pendents que dificulten la mecanització, i una altitud i un clima que actuen com a factors limitants de les activitats agrícoles i ramaderes. Està clar que la supervivència de la pagesia, sobretot en una zona de muntanya passa per l'ajut i la subvenció estatal.

L'Administració, conscient de la problemàtica que afecta el món agrari vol oferir solucions i orientacions de futur a un sector que ha estat la base econòmica i social del país, i que és imprescindible per a la gestió del medi natural.

Es tracta de conservar els recursos naturals, i de protegir el medi ambient, alhora que es manté la viabilitat econòmica de les explotacions agràries i es garanteix l'equitat social.

Amb la Llei d'agricultura i ramaderia es pretén donar una estructura coherent que permeti el manteniment i alhora l'evolució de l'agricultura i la ramaderia en harmonia amb el context d'un petit país turístic de muntanya.

Aquesta Llei permetrà l'adopció de polítiques d'orientació que facin possible abordar la reconversió necessària del sector agrari en un context integrador dels diferents sectors productius del país i establir les línies mestres d'actuació pels propers anys que proporcionin les eines bàsiques necessàries.

S'estableix el marc jurídic sobre els ajuts a l'agricultura i la ramaderia, les pràctiques i els usos del bon pagès i altres aspectes de l'activitat productiva de les explotacions agràries i de la seva funció en la preservació de l'espai i del medi.

Els objectius fonamentals d'aquesta Llei són: fomentar l'agricultura i la ramaderia com a sectors productius de l'economia del país; valorar les funcions que el sector agrari aporta a la resta de la societat; fomentar pràctiques agràries que permetin obtenir productes de qualitat controlada i, fomentar pràctiques agràries que siguin respectuoses amb el medi natural.

Es pretén assegurar i mantenir l'agricultura i la ramaderia amb criteris de sostenibilitat que garanteixin la conservació del medi ambient, el paisatge i la qualitat de vida de les persones.

L'avantprojecte anima, mitjançant ajuts, a l'associacionisme entre productors, i la creació d'estructures de comercialització. En definitiva, contribueix a la dinamització del sector, a la formació i la recerca i a més, incentiva la millora de les explotacions i la incorporació dels joves al sector, desenvolupa una política diferenciadora en

productes de qualitat, i és bàsica la idea de remunerar al pagès no només pels seus productes, sinó també per les seves prestacions al manteniment del territori.

Aquesta Llei posa a disposició de l'Administració el marc jurídic que, amb el corresponent desenvolupament reglamentari, permeti desenvolupar els ajuts a l'agricultura i a la ramaderia, ajuts necessaris per protegir i mantenir el sector primari al nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions entenc que el Projecte de Llei queda aprovat per assentiment? D'acord, doncs, queda aprovat.

Passem al punt següent de l'ordre del dia, punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de seguretat i qualitat industrial.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat al Butlletí número 27/2000 del 31 de maig.

El Sr. Enric Tarrado ha estat nomenat ponent per part d'aquesta comissió legislativa.

N'exposa l'informe. Sr. Tarrado teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Cal dir d'entrada que només es van presentar 3 esmenes a aquest Projecte de Llei i que la comissió va iniciar i finalitzar els seus treballs en una sola reunió.

De les tres esmenes presentades pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic una va ser aprovada per unanimitat, una altra va ser transaccionada i aprovada per unanimitat i la tercera va ser retirada.

Per coherència amb el text resultant de l'aprovació d'una de les esmenes la comissió va acordar suprimir un dels paràgrafs de l'exposició de motius.

El text que es sotmet a votació va ser publicat al Butlletí del Consell número 27/2000 del propassat 31 de maig.

Res més, Sr. síndic. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part de l'Agrupament Nacional Democràtic intervé el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria fer una puntualització, i és que la intervenció que faré avui sobre aquest Projecte de Llei, la faré en nom de l'Agrupament Nacional Democràtic així com en nom del Grup Mixt.

Molt bé, continuo, doncs.

La Llei de seguretat i qualitat industrial és, per dir-ho d'alguna manera, una llei no polèmica, no política. És una llei tècnica complerta, que recull pràcticament totes les situacions en què pot haver-hi disfuncions en el món industrial. A més, tal com es diu en l'exposició de motius, i tal com el nom de la Llei deixa entreveure, aquesta aborda dos temes que calia regular, encara que fos una mica genèrica...

(Se senten sorolls)

... perdó, segueixo, doncs. Reprenc, doncs.

... com es diu en l'exposició de motius, i tal com el nom de la Llei deixa entreveure, aquesta aborda dos temes que calia regular, encara que fos de forma genèrica, com és la seguretat i la qualitat industrial i, dins d'aquests, es fa una especial incidència en dos dels agents que han de permetre que les expectatives que obre la Llei es puguin acomplir de forma efectiva: els organismes de control i les entitats d'acreditació.

No faré un exposat sencer de la Llei, només dir, que vàrem formular poques esmenes al Projecte de Llei, fet que deixa clar que, al nostre entendre, estava ben fet, i que quan alguna cosa està ben feta també sabem reconèixer-ho.

Per acabar només em queda dir que el nostre grup parlamentari així com el Grup Mixt votarà, doncs, positivament el Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Miquel Casal.

El M. I. Sr. Miquel Casal:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El sector industrial cada dia més racionalitzat i normalitzat arreu ha estat fins avui a Andorra

regulat sols parcialment per diversos reglaments tècnics, específics, de les diverses instal·lacions o aparells, molts d'ells aprovats fa més de vint anys i, per tant, amb l'evolució de la tècnica els ha deixat incomplets o bé, gairebé obsolets.

Amb la present Llei de la seguretat i qualitat industrial Andorra harmonitza la seva legislació marc en aquest sector amb els països de la Unió Europea amb tots els avantatges que aquest fet representa per a tots els agents que la Llei tipifica i defineix que han d'incidir en la millora de la seguretat i en els processos de normalització, homologació i certificació també en la qualitat dels productes.

La Llei atorga el marc necessari suficient perquè es pugui donar la cobertura legal a tots els reglaments i normes tècniques que permanentment, i seguint les evolucions de la pròpia indústria i tecnologia es consideren necessàries d'actualitzar, elaborar i complementar.

Confiam que aquesta Llei serà, almenys, una ajuda per als desenvolupaments del sector industrial d'Andorra incidint en el seu desplegament i ordenació i, per tant, en la diversificació del sistema econòmic andorrà amb suficients condicions de qualitat i seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions entenc que el Projecte de Llei queda aprovat per assentiment? D'acord, doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 7 de l'ordre del dia.

7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei de regulació dels períodes de descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Afers Socials ha estat publicat al Butlletí número 28/2000 del 5 de juny.

El Sr. Vicenç Alay nomenat ponent per part d'aquesta comissió legislativa n'exposa l'informe.

Sr. Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El 5 de novembre de 1999 el Butlletí del Consell General va publicar el Projecte de Llei de modificació del Reglament laboral i de disposicions del Reglament tècnic i del Reglament d'aplicació núm. 13 del Règim Andorrà de Seguretat Social relatiu al descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats.

Dins del període hàbil establert, les agrupacions parlamentàries d'Iniciativa Democràtica Nacional i de Nova Democràcia, el Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, i el conseller del Grup Mixt, Sr. Simó Duró van entrar una esmena a la totalitat amb text alternatiu al Projecte de Llei, esmena que fou publicada al Butlletí del Consell del 27 de desembre de 1999.

Aquesta esmena a la totalitat es va debatre en la Sessió de Consell celebrada el 21 de març del 2000 resultant aprovada i prenent-se en consideració el text alternatiu amb el títol: " Proposició de Llei de regulació dels períodes de descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats".

El nombre d'esmenes presentades a la Proposició ha estat de tres, totes elles del Grup Parlamentari Lliberal.

La comissió encarregada del seu tràmit ha estat la Comissió Legislativa d'Afers Socials. Nomenat el ponent, la comissió es va reunir el passat 30 de maig per debatre les esmenes i elaborar l'informe, la qual cosa es va concloure en una única sessió.

De les tres esmenes presentades una va ser aprovada per unanimitat, les altres dues van ser transaccionades i aprovades, igualment, per unanimitat. El text que en resulta és el que avui es sotmet al Ple del Consell.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt intervé el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com s'ha comentat a la ponència aquesta Proposició de Llei ja es va debatre. Vam intervenir tots els grups a la Sessió del Consell del 21 de març passat, i vam comentar els fets més rellevants del que en aquell moment era una esmena, i que ara repetiré molt breument.

Es tractava, al nostre entendre, de corregir el que era per una banda errors... alguna vegada errors menors, però alguna altra vegada errors una mica més greus, com era el de les setmanes de baixa per maternitat que pensàvem que hi havia hagut un error en aquell

moment de transcripció o del que fos per part del Govern.

Hi havia, per això, un tema que a nosaltres ens preocupava, potser més, que era el fet de què amb la Constitució a la mà el plantejament que es feia, segurament, quedava fóra del marc constitucional i calia adequar-lo. Vam pensar que era bo aprofitar el moment en què es plantejava per estendre aquestes baixes per maternitat i adopció a la possibilitat de què fos el pare el que en pogués gaudir.

Això ha quedat recollit, i el text que avui anem a aprovar és substancialment... és el mateix, llevat d'aquestes tres esmenes -una de les quals la van votar tots els grups, nosaltres estem totalment d'acord: una esmena addicional perquè es doni compliment... per establir com es dona compliment a tots els tràmits que s'han de fer per fer operativa la Llei- i les altres dues esmenes que es van transaccionar es referien: una al tema de l'adopció i l'altra al tema de la baixa per maternitat.

Nosaltres vam considerar oportú transaccionar perquè davant de la possibilitat de què prosperés l'esmena preferíem perdre una part del contingut que plantejàvem i votar favorablement.

De totes formes, vull recordar l'esmena que es va votar la primera, es referia a la baixa per maternitat i hi ha hagut una eliminació del que era la simultaneïtat davant la possibilitat de simultaneïtat o successiu a la baixa aquesta. El Grup Lliberal va plantejar de suprimir el de "simultaneïtat" al mateix temps que es plantejava de reduir de vuit a sis setmanes el temps en què el marit podia assumir la baixa. Nosaltres hem preferit transaccionar, però, vull... recullo això perquè en aquell moment van haver-hi dubtes sobre la pertinença o la, diguem-ne, la modernitat del tema i he tingut... -perdonin el de modernitat- he tingut l'ocasió de llegir últimament el diari en el qual hi ha hagut una iniciativa, una iniciativa socialista a Espanya que diu: "Inspirada en l'acord dels ministres de Treball i Afers Socials de la Unió Europea, adoptat el 7 de juny passat... -era posterior a què nosaltres tanquéssim els nostres treballs- doncs, ... es va acordar convidar als governs dels quinze estats membres de la Unió per reconèixer als pares el dret individual i intrasferible del permís de paternitat."

Vull dir això de què nosaltres vam transaccionar perquè fos possible la Llei, però que, en definitiva, Europa en aquest moment està anant cap al plantejament que nosaltres defensàvem.

Res més. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El passat dia 21 de març -com ha dit el conseller Sr. Vicenç Alay- en debatre l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que havíem presentat des dels bancs de l'oposició, ja vam dir que es donava un pas endavant en la modernització de l'Estat de dret que som, i en l'equiparació de la nostra legislació a la dels països del nostre entorn geogràfic. Donant també compliment a les exigències de l'evolució en el camp dels drets humans i de la no discriminació per raó de sexe.

La llei que avui aprovem, si bé és novedosa en relació a la legislació precedent -la que avui en dia era vigent-, després del treball en comissió i d'analitzar les esmenes presentades pel Grup Lliberal, i que finalment foren transaccionades, no ens satisfà del tot.

Com ha dit el Sr. Alay, el fet d'haver suprimit el mot "simultània" a conseqüència d'una esmena del Grup Lliberal, és a dir, impedir que la baixa per maternitat pugui ser gaudida al mateix temps per part del pare o de la mare, pot portar el perill en què la dona retorni al seu lloc de treball més o menys conscientment obligada per part del pare -és un perill que s'apunta.

Avui en dia en què es constata la freqüència de maltractament de les dones a la llar, és aventurat pensar -i pregunto- que pugui succeir que la dona s'hagi de plegar a les exigències de l'home baix altres pretextes?

Ara, amb les esmenes presentades pel Grup Lliberal i que vam transaccionar, -ho dic- la baixa per maternitat és successiva, una després de l'altra. O l'un o l'altre, però mai els dos a la vegada.

Acceptem, doncs, el redactat final de la Llei perquè entenem que és millor això que res, però, caldrà anar evolucionant en aquesta matèria, i que anem tenint altres debats sobre aquests temes concrets.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

En la Proposició de llei de regulació dels períodes de descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats, presentada pels grups parlamentaris de l'oposició i esmenada per la Comissió Legislativa d'Afers Socials, el descans per maternitat de 16 setmanes es divideix en dues parts: la primera, fins a la sisena setmana després del part, obligatori per a la mare; la segona, per la resta del període, podrà gaudir-lo el pare o la mare, a elecció seva i de forma successiva sempre que això no comporti cap perill per a la salut de la mare.

El descans per adopció de 12 setmanes podran gaudir-lo el pare o la mare de forma simultània o successiva.

En la disposició addicional única es demana al Govern que estableixi reglamentàriament la forma i els terminis en què s'hauran de notificar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i a les empreses on treballen, els períodes de descans tant per maternitat com per adopció.

Demanem al Govern que tingui aquest reglament enllestit el dia de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Joan Verdú.

M. I. Sr. Joan Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com ja vàrem manifestar, en la propassada Sessió del Consell General del 21 de març d'enguany, el Grup Parlamentari Liberal, considerava essencial que calia regular una baixa per adopció equiparable a la baixa per maternitat. Aspecte que el text presentat pel M. I. Govern recollia sobradament.

No obstant, la Proposició de llei presentada mitjançant text alternatiu, conjuntament pel Grup Mixt i el Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, incorporava la possibilitat de què el període de baixa, pogués ésser gaudit, a elecció, tant pel pare com per la mare. Ampliació que varen considerar oportuna, i així ho reflectirem votant favorablement la Proposició de llei de regulació dels períodes de descans per maternitat o per adopció dels treballadors assalariats.

Tot i això, ja en el seu dia vàrem manifestar, també, que crèiem necessari, introduir-hi certes modificacions que al nostre entendre millorarien substancialment el text. Aquestes van ser concretades mitjançant la presentació a debat de la Comissió Legislativa d'Afers Socials, de tres esmenes: dues de modificació i una d'addició.

El resultat va ser d'una esmena aprovada per unanimitat i dues transaccionades, també, per unanimitat.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal, votarà favorablement la Proposició de llei de regulació dels períodes de descans, per maternitat o per adopció, dels treballadors assalariats.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions entenc que el Projecte de llei queda aprovat per assentiment? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt següent, punt número 8 de l'ordre del dia.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu d'extradició fet a París el 13 de desembre de 1957, i el Protocol addicional al Conveni europeu d'extradició fet a Estrasburg el 15 d'octubre de 1975.

La Proposta fou publicada al Butlletí número 23/2000 del 18 de maig i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Modest Baró, pel Grup Lliberal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Lliberal comparteix la voluntat del Govern de ratificar el Conveni europeu d'extradició fet a París el 13 de desembre de 1957 i el Protocol addicional al conveni europeu d'extradició fet a Estrasburg el 15 d'octubre de 1975.

Aquest Conveni té per objecte que els estats contractants s'obliguin a lliurar-se recíprocament, de conformitat amb les regles establertes al Conveni, les persones perseguides per una infracció penal o buscades, als efectes d'execució d'una pena, per les autoritats judicials de l'Estat que sol·licita l'extradició (Estat requeridor). Es pretén així, evitar que els delictes no quedin sense sanció per raons de

competència territorial o personal dels tribunals del país on es troba el delinqüent.

El Protocol addicional del 1975 permet impedir que els criminals de guerra puguin al·legar una motivació política que els exclogui de l'extradició.

El 28 de novembre de 1996 fou aprovada pel Consell General la Llei qualificada d'extradició. Aquesta Llei responia a la necessitat i a la conveniència de regular internament el procediment d'extradició com a pas previ a una adhesió d'Andorra al Conveni europeu d'extradició i al Protocol addicional de 1975, en els quals es va inspirar àmpliament, introduint les normes de procediment i nombroses orientacions fixades per aquells. Així, aquesta Llei ens va obrir la possibilitat d'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni europeu d'extradició i al Protocol addicional adoptat el 1975.

Des de l'aprovació de la Llei i fins a la data d'avui el Principat d'Andorra ha lliurat tres persones que han estat reclamades per diferents Estats, i ha efectuat una demanda d'extradició a un estat estranger, la qual va ser concedida i executada. Malgrat això, es fa necessària l'adhesió al Conveni europeu d'extradició, per tal de garantir que els procediments d'extradició funcionin de manera eficaç i ràpida, especialment en els casos que s'han d'efectuar demandes de trànsit a països tercers. Actualment, per manca de Conveni, les sol·licituds de trànsit s'han d'eleva al Consell de ministres del país requerit, la qual cosa dificulta i retarda el procediment d'extradició, mentre que els Estats que han ratificat el Conveni tenen l'obligació de facilitar el trànsit pel seu territori en les mateixes condicions que l'extradició.

Cal destacar que l'àmbit d'aplicació del Conveni i del Protocol addicional és molt ampli, ja que permet que s'hi adhereixin tant els estats membres del Consell d'Europa com els estats no membres.

El Grup Parlamentari Lliberal també comparteix les reserves i declaracions proposades, amb la finalitat d'adequar el Conveni europeu d'extradició a la Constitució i la llei interna andorranes, i de garantir el respecte als principis democràtics i la protecció dels drets humans.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels altres grups?

Sí, Sr. Narcís Casal, per part de l'Agrupament Nacional Democràtic teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres subscriuim les paraules del Sr. Baró. Estem d'acord en firmar aquest Tractat d'extradició. Creiem que és la primera vegada que de veritat, s'implementa, la Llei d'extradició que es va aprovar l'any 1996.

També estem d'acord amb les reserves i declaracions que ha fet Govern, que suposo jo que si hi ha alguna que es veu més endavant que no és efectiva al nostre país, sempre es pot modificar, no?

Us votarem a favor.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

El Govern vol intervenir? No?

Bé, doncs, si no hi ha cap altra intervenció entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment? Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 9 de l'ordre del dia.

9. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural d'Europa fet a Berna el 19 de setembre de 1979.

La Proposta fou publicada al Butlletí número 23/2000 del 18 de maig i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per part de l'Agrupament Nacional Democràtic?

Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per dir que aprovarem la Proposta presentada avui al Consell, Proposta que en el seu dia ja va estar recollida per la Llei de caça, també, que nosaltres ja vam votar favorablement, doncs, considerem necessari que aquesta aprovació vingui avui.

Doncs, serà el nostre vot, positiu.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Enric Palmitjavila teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Andorra és un país privilegiat per la natura. La diversitat de la seva flora i de la seva fauna salvatge així com el seu hàbitat natural, són específics del Pirineu. De fet, aquests han estat i són uns recursos naturals importants pels habitants de les valls. Un exemple clar de diversitat el trobem en l'excelsion coexistència de la fauna mediterrània i l'atlàntica en un mateix indret, concretament a la Vall d'Incles.

La gran riquesa del patrimoni natural andorrà requereix una atenció prioritària i constant per part de les institucions que han de vetllar per a la seva preservació. En aquest sentit, les polítiques d'ordenament i desenvolupament d'Andorra han d'anar orientades cap a la conservació de la natura, establint plans de millora a fi d'evitar les possibles deterioracions d'aquesta.

L'explotació exhaustiva i descontrolada dels recursos naturals ha comportat, a nivell internacional, el perill de desaparició d'una gran quantitat d'espècies animals i la degradació accelerada de la natura. Davant d'aquests fets alarmants, i tenint en compte la voluntat del Consell d'Europa de cooperar entre els diferents estats membres en l'àmbit de la conservació de la natura, s'ha considerat primordial adoptar les mesures necessàries per protegir i preservar la flora i la fauna salvatge i els seus hàbitats naturals, i afavorir la implantació i la reproducció de diferents espècies autòctones. Amb aquest esperit neix el Conveni de Berna.

Aquest Conveni deixa clar l'enorme interès que hi ha, a nivell internacional, pels temes de caire mediambiental, i comporta una adequació efectiva de la política cinegètica dels estats membres del Consell d'Europa. En particular acorda una atenció especial a les espècies amenaçades d'extinció i vulnerables, i a aquelles espècies i hàbitats, la conservació dels quals necessita la cooperació unificadora de varis estats europeus. De la mateixa manera, tots els països integrants cooperen per la implantació de programes educatius destinats a desenvolupar una nova ètica basada en la responsabilitat i en la sensibilització de l'entorn.

A fi i efecte d'assolir els objectius marcats es va constituir un comitè permanent que s'encarrega de seguir l'aplicació del present Conveni. Aquest comitè permanent, després de cada una de les seves reunions, tramet al Comitè de ministres del Consell d'Europa un informe relatiu als seus treballs i al funcionament del Conveni.

Senyors, amb l'adhesió d'Andorra al Conveni de Berna es confirma l'esperit de cooperació del nostre país amb els diferents estats europeus i es fomenta

una política nacional encaminada a protegir i a potenciar el nostre patrimoni natural.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Per part del Govern? Tampoc?

Bé, doncs, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment? Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 10.

10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat al Butlletí número 30/2000 del 15 de juny.

El Sr. Miquel Casal nomenat ponent per part d'aquesta comissió legislativa n'exposa l'informe.

El M. I. Sr. Miquel Casal:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Economia en el decurs de les reunions mantingudes els passats dies 1 i 8 de juny van analitzar, en un bon ambient de diàleg, el Projecte de llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles, i les esmenes presentades a aquest. Al Projecte de llei s'hi van presentar un total de 17 esmenes: 14 per part del Grup Parlamentari l'Agrupament Nacional Democràtic i 3 per part del Grup Parlamentari Lliberal.

Cal dir que totes les esmenes van ser analitzades i consensuades i que cap va ser votada negativament.

En concret 8 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 7 transaccionades i aprovades per unanimitat i 2 van ser retirades.

Cal esmentar, també, que en el decurs de l'anàlisi a l'aprovar-se l'esmena 13, esmena que proposava la supressió de l'article 43 del Projecte de llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles, la comissió va acordar suprimir per coherència amb el Projecte de llei les referències existents en els articles 55.6 i 56.9 d'aquest.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com hem fet abans, la intervenció que farem seguidament també serà en nom de l'Agrupament Nacional Democràtic així com en el nom del Grup Parlamentari Mixt.

En llegir el Projecte de llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles, la meua primera impressió fou: "carai, el Govern per fi comença les coses pel principi i no pel final, com va fer fa poc temps amb el sector elèctric". La llei que avui aprovarem segurament era necessària, potser no era prioritària, vist l'actual desenvolupament del sector, però, sí, necessària. Tanmateix, estem d'acord en què és millor avançar-se als problemes que no haver d'actuar, de legislar, a remolc d'aquests. Per tant, trobem positiu que s'estableixi una regulació general sobre el tema.

També és important, però, que sigui ben reglamentada, i que tots els implicats la compleixin estrictament, ja que, malauradament, aquest tipus d'energia ens ha portat més d'una desgràcia important al país.

La Llei d'ordenació del sector dels gasos combustibles és, en primer lloc, una Llei tècnica, encara que hi trobem certes prerrogatives i regulacions que fan que també tingui un cert caire polític. Cal dir que totes les esmenes presentades (excepte dues, que van ser retirades) van ser aprovades per unanimitat, ja sigui tal com van ser presentades o a partir d'una transacció. La majoria de les esmenes foren fetes en el sentit de millorar la Llei, de què fos més entenedora i precisa. Voldria, però, destacar diversos punts que foren discutits en el si de la Comissió, i que, gràcies al sentit comú del Grup Parlamentari Lliberal, va ser possible modificar, amb la finalitat de corregir certes disfuncions que, al nostre entendre, presentava el Projecte de llei.

El Govern, com sempre, vol anar esgarrapant parcel·les de poder allà on sigui. En aquest sentit, segons el Projecte de llei, se li concedia la facultat d'atorgar concessions administratives de distribució i subministrament de gas sense haver d'explicar o justificar ni el qui, ni el com, ni el per què, amb l'única limitació que el termini màxim havia de ser inferior a vint-i-cinc anys. Nosaltres vàrem entendre que l'atorgament de concessions administratives de serveis públics essencials és una cosa prou important com que hagin de ser fetes per llei. Afortunadament, tots els grups d'aquesta cambra vàrem coincidir en aquesta percepció i ara les concessions hauran de ser ratificades per llei.

Així mateix, el text inicial atorgava al Govern un dret de tempteig o preferent adquisició quan una empresa subministradora canviava de propietari. La

veritat és que això no ho vaig entendre quan vaig llegir el text per primera vegada.

Em sembla que el Govern pretén seguir un ideal lliberal, o almenys així ho fa saber. Malament puc entendre, doncs, que defensi per una banda el lliure mercat, i que per l'altra pretengui poder recomprar per llei i prioritàriament empreses privades que no desenvolupen en exclusiva una activitat essencial per a la comunitat. Una altra cosa és, i així ho reflexa l'esmena finalment aprovada, que es vulgui controlar l'accionariat de les empreses concessionàries; en aquest cas l'activitat desenvolupada així ho justifica, i nosaltres reconeixem, amb la transacció acceptada, que el control es pugui fer efectiu.

Un altre punt de discrepància fou les possibles arbitriarietats que, segons l'aplicació que es fes de la norma, es podien donar en la constitució de servituds a favor de les xarxes de gas. La xarxa bàsica té, tal com queda definit a la Llei, un caràcter estratègic i, per tant, la constitució de servituds ha de quedar en aquest cas molt ben delimitada per evitar greuges segons quina sigui l'empresa que la vol utilitzar.

Per acabar amb les discrepàncies en relació amb el Projecte de llei inicial voldria fer referència a l'article 20. Mirin, senyors del Govern! no sé si pensar si algun o alguns dels membres de l'executiu tenen complex d'electricista...

(Se senten veus)

... Sí, sí, ho ha entès bé, eh?

Si queda establert en el text que en unes certes condicions hi pot haver consumidors qualificats que poden adquirir el gas en condicions especials, no cal que en el paràgraf següent especifiquin que una categoria concreta d'empreses (les que produeixen energia elèctrica) tenen, en tot cas, -i quan dic "en tot cas" suposo que pretenen dir que encara que no compleixin els requisits exigits de forma general es veuran beneficiades per les especificacions de la norma), com deia, doncs, tenen en tot cas la condició de consumidors qualificats. Això és crear un greuge comparatiu evident, encara que l'objecte de l'empresa sigui la producció d'un servei bàsic. Sort hem tingut, com ja he dit adés, que el Grup Parlamentari Liberal ha estat més seriós que el Govern en el tractament de dit Projecte de llei.

Dit això, voldria destacar el debat enriquidor en els treballs d'anàlisi que han estat fets en el si de la comissió.

I per finalitzar voldria dir, també, que votarem positivament el Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Guillem Areny.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres només volíem fer una puntualització de què aquestes esmenes que... o algunes de les esmenes que ha nomenat el Sr. Enric Tarrado sobre les esmenes aprovades a la Comissió, van ser esmenes presentades pel Grup Lliberal, eh?

Especialment l'esmena número 1 i l'altra esmena que deu ser l'esmena número 8 o 9.

Bé, nosaltres passarem a detallar la nostra exposició de motius.

Gràcies Sr. síndic.

El gas natural i els gasos líquids del petroli han esdevingut avui en dia una de les fonts energètiques bàsiques de la societat actual.

La quantitat de recursos mundials disponibles d'aquesta energia, el grau de tecnificació de la seva extracció, transport, distribució i consum així com el nivell de seguretat i qualitat ambiental assolits han fet que tots els Estats incentivessin l'ús d'aquesta energia com a alternativa econòmica front a altres recursos energètics.

El comptar amb una legislació marc que cobreixi tots els aspectes de seguretat i qualitat de servei era una necessitat sentida i palesa des de fa anys per la societat andorrana.

Aquesta llei marc cobreix tots els aspectes administratius, tècnics i de gestió que han de permetre planificar i desplegar adequadament l'ús d'aquests recursos energètics a Andorra i, en un futur integrar-se en les xarxes bàsiques europees de transport i distribució de gas.

També permetrà al Govern tenir actualitzats, seguint l'evolució de les tecnologies, els reglaments i normes tècniques d'aplicació d'aquest servei bàsic de la societat que sovint és canviant.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Economia?... Cap intervenció per part del Govern?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Tarrado per part de l'Agrupament Nacional Democràtic teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Jo volia fer una petita precisió al Sr. Guillem quan diu que unes de les esmenes les havia presentat el Grup Parlamentari Lliberal, estic d'acord, però, nosaltres havíem presentat una de similar que és l'esmena 5, on també demanàvem que les concessions havien de fer-se per llei.

Vull dir que, llavors, l'havíem presentat tots dos amb articles diferents. I no he dit en cap moment de la intervenció que volia passar de banda el Grup Lliberal davant d'una esmena del Grup Lliberal.

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, senyors!

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions entenc que el Projecte de Llei queda aprovat per assentiment? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 11, últim punt de l'ordre del dia de la sessió d'avui.

11. Preguntes al Govern amb resposta oral. (Segons llistat annex)

La pregunta registrada amb el número 580-A relativa al forn incinerador d'escombraries de la carretera de la Comella ha estat presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i M. Rosa Ferrer i fou publicada al Butlletí número 26/2000 del 26 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la problemàtica derivada del forn incinerador d'escombraries dissortadament no és nova sinó que ja té una certa tradició en aquesta sala.

En l'exposició de motius de la pregunta, recordàvem una anterior pregunta que havíem formulat i que va ser plantejada i discutida en la Sessió Ordinària del dia 8 d'octubre del 1998, on l'actual ministra, i aleshores, també, ministra d'Agricultura i Medi Ambient va respondre a una pregunta que havíem formulat sobre la mateixa qüestió.

La contesta que ens va formular en aquell moment, la ministra, va tenir la virtut de ser clara i precisa, però, també, va tenir la correlativa conseqüència d'augmentar la nostra preocupació... D'augmentar la

nostra preocupació perquè se'ns va donar una sèrie de dades sobre la nocivitat evident de les emanacions de fum, i sobre el fet de què els fums eren tòxics.

En l'exposició de motius, que ja ha estat publicada, explico el que ens va dir la ministra i que ara resumiré, i és que: ens va assegurar de què el forn no s'adapta a les normes comunitàries; va afirmar que les xemeneies només tenen filtres que retenen les partícules de pols, però, no hi ha tractaments del rentat de fums que netegin els àcids i els metalls pesants; va dir que el Govern estava estudiant -era el 8 d'octubre del 1998- quines possibilitats de tractament de residus existien per a Andorra, que complissin les normatives europees tot i afirmant, també, que el Govern estava treballant, doncs, en l'elaboració del plec de bases per a la instal·lació d'un nou sistema de tractament de residus que, deia el 8 d'octubre del 1998, el Govern tindria enllestit ben aviat i; finalment va proclamar que també estava enllestit, insisteixo, el 8 d'octubre del 1998, el Reglament de contaminació atmosfèrica amb la qual cosa el Govern ja estava en vies de solucionar tota la problemàtica dels residus a Andorra de manera ecològicament racional, i cada vegada he estat citant el Diari de Sessions.

Des d'aleshores es va publicar l'anomenat PANES (Pla d'Acció Nacional Entorn i Salut), es va editar al juny del 1999, els consellers generals el vam rebre als nostres despatxos. Allí es parlava -i aquí ho deia el cap de Govern- que aquest pla plantejava una proposta de treball, a mitjà termini, per coordinar i racionalitzar les tasques més importants i urgents que calia realitzar en l'àmbit del nostre medi ambient, i la seva relació amb la salut de les persones; i també es parlava de dedicar una especial atenció als residus.

I, finalment, hi ha un altre document oficial de Govern que és el "Diagnòstic de les situacions sobre l'entorn i la salut del Principat d'Andorra 1995-1997" que es va editar a l'abril del 1999 -també parla de tots aquests problemes.

Bé, nosaltres què preguntàvem al Govern? -preguntàvem i preguntem-: A veure si la situació des de l'any 1998 fins ara, i des de què s'han publicat els estudis als que he fet referència, doncs, si la situació del forn ha millorat o ha empitjorat, o es manté en les mateixes condicions que deia aquell diagnòstic?

Preguntem, també, quines mesures s'estan adoptant o s'han adoptat, -perquè al 1998 semblava que s'estaven adoptant, ja, i estem al 2000 i no sembla, pels fums que van sortint, que això hagi millorat- com està aquest pla d'accions del Govern? I, si el Govern tenia previst mantenir l'actual ubicació?

Des de què nosaltres vam formular la pregunta -18 de maig- fins avui, hi ha hagut una sessió de Consell en la qual el Grup Lliberal, amb una sensibilitat a la qual ja em vaig referir en la sessió de divendres passat, aquí, jo he de creure que aquesta sensibilitat, doncs, ve condicionada pel que ara diré, però, en tot cas, vam adoptar per unanimitat d'aquesta sala, i a proposta del Grup Lliberal una resolució que va en la línia de la nostra pregunta, de saber què som i saber què es pot fer. Jo no em puc estar de dir que molt probablement la nostra pregunta en petita mesura, però, segurament també la campanya que ha començat la coordinadora "Sí a les muntanyes" ha fet decidir el Grup Lliberal a moure una mica l'actuació del Govern abans que el Raonador del ciutadà agafi cartes en l'assumpte, i ens vingui, aquí, a recordar que tenim un problema al forn incinerador.

Jo crec que això mereix... -i escoltarem amb atenció el que ens digui la ministra- però, mereixeria una atenció ràpida perquè el que, sí, és evident, i més quan surten campanyes com aquesta, que a mi em semblen cívicament molt assenyades, però, arribarà un moment -i avui no tenim aquí al ministre de turisme- que ens trobarem en la contradicció següent: que és amb que estarem venent un entorn natural que nosaltres mateixos estarem reconeixent en aquesta sala, que no tenim, i aleshores això plantejarà un problema que s'escapa dels estrictes àmbits de determinada parròquia.

Aquí, hi ha un problema que ens agradaria saber com el Govern el vol solucionar.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura. Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera pregunta: quina és la situació actual del forn incinerador? Ha millorat? Ha empitjorat? O es manté en les mateixes condicions que detalla el Diagnòstic de la situació sobre l'entorn i la salut?

Cal dir que l'any 1999, el forn incinerador va funcionar 332 dies, i va incinerar aproximadament 43.000 tones de residus, un 2,5% més que l'any 1998. El creixement és força sostingut sobretot si es té en compte l'impuls de les recollides selectives com el vidre.

Efectivament des de l'octubre del 1998 al desembre del 1999, es van recollir 1.500 tones de vidre que no

van anar a parar al forn incinerador. Aquest any, hem millorat el servei afegint un nou camió, i estem recollint un 70% més de vidre que l'any passat. Això evita el desgast del refractari del forn i, per tant, millora el seu manteniment. Permet, també, treballar amb més eficàcia i cremar millor els residus. L'any 1999, es va procedir al canvi de la totalitat d'una de les xemeneies del forn per un cost de 14 milions de pessetes. Per aquests motius, penso que el funcionament del forn ha millorat.

Aquest any, hem iniciat la recollida selectiva dels tòxics i això ens permetrà reduir la incidència dels gasos emesos a l'espera de construir la nova planta.

Pel que fa a la pregunta segona: quines mesures ha adoptat o està adoptant el Govern per concretar la construcció d'un nou forn incinerador de dimensió suficient que permeti complir una normativa europea actual en les emissions de fums i tòxics i la inèrcia de les cendres generades?

Aquí cal dir que el 24 de febrer de l'any 2000 -d'aquest any- es va presentar el Pla Nacional de Residus, ho vam fer als consellers de la Comissió de Medi Ambient del Consell General. Durant el mes de març també ho vam presentar -aquest mateix pla- a tots els comuns, i finalment es va fer una presentació pública el dia 5 d'abril del 2000 durant una exposició pedagògica sobre els residus. Queda pendent l'aprovació per Govern del document definitiu que estarà acabat durant el mes de juliol d'aquest any.

Aquest pla ha analitzat la situació de la gestió dels residus a Andorra, i entre altres accions preveu la construcció d'una nova planta de tractament tèrmic amb la recuperació d'energia que reemplaçarà el forn actual. Seguint, doncs, les previsions del Pla Nacional de Residus s'està treballant actualment en la redacció del plec de bases d'aquesta nova instal·lació, i aquest plec també estarà acabat durant aquest estiu.

Pel que fa a la normativa europea que, al nostre entendre, hauria de complir la nova planta, nosaltres no hem agafat les normatives actuals com a referència sinó la nova proposta de directiva del Consell europeu sobre incineració de residus que marca límits d'emissions més estrictes que ens permetrà assegurar un nivell de qualitat més elevat. Finalment, els recordo que per assegurar una gestió correcta dels residus que preservi el medi ambient i minimitzi el risc per a les persones no és suficient només amb construir una nova planta de tractament sinó que s'ha d'actuar sobre tota la línia de gestió. Efectivament, existeixen residus que necessiten un altre tractament que la incineració, i és per aquest motiu que el Govern va impulsar l'adhesió al

Conveni de Basilea que va entrar en vigor l'1 de novembre del 1999. Jo mateixa vaig firmar el Conveni de trasllat de residus amb la ministra Isabel Tocino el dia 27 de gener del 2000. Aquests convenis ens permeten exportar els residus que no poden ser tractats correctament a Andorra. I pel que fa les escòries i cendres generades estem treballant per poder-les exportar als països veïns. En cas contrari, es procediria a un tractament i s'abocarien als abocadors d'Andorra.

Pel que fa a la tercera pregunta: com s'està executant el PANES i quin calendari s'ha previst?

Aquí s'ha de dir que com bé sabeu el PANES està format per sis programes que corresponen als temes que es van tractar durant l'elaboració d'aquest document (aigua, aliments i nutrició, residus, aire i soroll, habitatge i accidents). En cada programa es van tractar els aspectes tècnics i els aspectes legals.

El programa residus del PANES es divideix en set subprogrames tècnics i un subprograma legal. A nivell legal el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient està elaborant el Projecte de Llei de residus que ha d'aclarir les competències, drets i obligacions de cadascú des de la producció dels residus fins el seu tractament final, i ha de permetre sostenir legalment les accions previstes en el Pla Nacional de Residus. Pel que fa als subprogrames tècnics us detallo a continuació en quina fase de desenvolupament està cada subprograma:

Pel que fa al subprograma, Pla Nacional de Residus: està acabat.

El subprograma, creació d'una base de dades sobre la producció de residus: s'ha iniciat amb la recollida de dades necessària pel Pla Nacional de Residus, i es finalitzarà durant l'any 2001 amb l'elaboració d'una base de dades que permeti la informació continuada i fiable.

El subprograma, analitzar i optimitzar l'eficàcia de les línies de gestió dels residus: aquesta acció està prevista en el Pla Nacional de Residus com a seguiment del Pla i revisió dels seus objectius i de l'estat d'avançament cada 5 anys.

El subprograma, residus tòxics: s'ha iniciat la recollida selectiva de tòxics i s'està elaborant el plec de bases per contractar el servei d'exportació d'aquests residus.

El subprograma, anàlisi financers dels costos de gestió dels residus: El Pla Nacional de Residus ha fet una primera anàlisi dels costos de la recollida i tractament dels residus i de les possibilitats d'optimitzar-los mitjançant la mancomunitat de serveis. Aquest tema també s'ha de treballar amb els comuns.

El subprograma, conscienciar la població: es realitzarà durant l'any 2001 un pla de comunicació que preveurà les accions i els pressupostos a destinar per portar a terme les previsions del Pla Nacional de Residus, i a la tardor, es publicarà el llibre divulgatiu del Pla Nacional de Residus.

I pel que fa al subprograma, gestió i restauració d'abocadors: s'ha renovat l'inventari dels abocadors durant l'any 1998, s'ha realitzat una avaluació de l'estat dels abocadors de cendres i del nivell d'impacte sobre el medi ambient; s'ha realitzat el projecte de restauració i clausura de l'abocador de Juberrí, i es durà a terme la primera fase d'aquesta obra durant aquest any.

I pel que fa a l'última pregunta: si el Govern té previst mantenir l'actual ubicació del forn incinerador amb perjudici evident per als habitants del nucli urbà d'Andorra la Vella i, en certa mesura, també els d'Escaldes-Engordany que pateixin directament les conseqüències negatives del mal funcionament de la instal·lació del forn incinerador?

Com ja us vaig explicar l'any 1998, la contaminació atmosfèrica no té fronteres. Per tant, hem de situar aquest problema en un àmbit nacional. A més a més, cal considerar que els nuclis urbans d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany produeixen un 60% dels residus.

Pel que fa a la ubicació del forn incinerador cal tenir present la resolució aprovada pel Consell General el passat 16 de juny, en la que s'insta el Govern a iniciar els contactes escaients amb la totalitat dels comuns d'Andorra, per tal d'analitzar, en base a criteris estrictament tècnics quina és la ubicació òptima que permeti la instal·lació del forn incinerador d'escombraries d'Andorra.

Per tant, tenim previst realitzar properament una reunió amb els comuns per tal d'analitzar quina és la ubicació òptima per la nova planta de tractament de residus.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Abans de replicar, Sr. síndic si ho permeteu, voldria repreguntar per matisar.

És a dir, si he entès bé a la senyora ministra quan em contestava a la primera pregunta, m'ha parlat -pel que fa a les emanacions- de reduir la incidència -ho he apuntat així, si ho he entès bé.

Entenc que la ministra el que m'està dient és que reduint la incidència continuarà havent-hi encara toxicitat de fums. Ho he entès bé?

Doncs, a partir d'aquí replico i seré breu, Sr. síndic.

A veure, jo entenc que el que estem preguntant és complicat, i ja ho vaig dir al 1998, i ho torno a dir ara, no pretenc que el Govern -i en aquest cas la ministra, i el seu ministeri, i el seu equip- no hi estigui treballant. A mi el que em preocupa és que al 1998 hi havia un problema evident de contaminació, al 2000 continua sent-hi... s'ha reduït... i ens ha explicat la ministra com canviant aquesta xemeneia, tot això està molt bé, però, a mi em sembla que estem parlant d'una qüestió que ja ho he dit en la meua exposició i, per tant, doncs, la contesta que la ministra portava escrita, jo coincideixo amb el que ella ha dit, és a dir, no és un problema d'Andorra la Vella i Escaldes, és un problema general del país.

Però, a mi m'agradaria que el Govern, doncs, es gastés molt més de 14 milions, si convé, i nosaltres els votarem -encara que no necessitin els nostres vots- per trobar una solució. Perquè és clar... -i amb això acabo- l'única cosa que no podem fer és d'anar allargant el tema, i no sé si a la propera sessió encara, doncs, li podrem tornar a preguntar... Jo, ara, no vull fer cap acudit però, m'he equivocat a l'escriure quan apuntava que el Pla Nacional de Residus es faria al 2001, com deia la ministra. I he posat un zero de massa, he posat 20001, i ja ho he tatxat; però, és clar, aquest acudit fàcil em fa dir que hauríem de trobar una solució prioritària i quan parlem d'infraestructures n'hi ha que afecten a tothom.

I acabo dient que, és clar, que per molt que aquí, a la vall central, produïm el 60% dels residus, que no discutim, doncs, se'ns pot d'alguna manera "castigar", entre cometes, a aguantar el forn aquí. El que no se'ns pot dir és que com que produïm el 60% -no he dit que vostè ho hagi dit- però, es podria interpretar que amb el fet que produïm el 60% dels residus també ens hem de tragar el 60% de la pol·lució.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern voleu respondre?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Seguint la repregunta del Sr. Bartumeu i avui, també, afegir a la reflexió que el problema del forn crematori no apareix l'any 1998 i, em sembla que tots els que estem en aquesta sala, i sobretot les

persones que tenen experiència política més llarga que nosaltres mateixos ho saben, no?

Els forns no eren adequats pràcticament des de què es van posar en funcionament. El forn va quedar, molt aviat saturat, i se'n va posar un altre d'unes mateixes característiques per les raons que fos, fa molts anys això, i els informes sobre la manca d'adequació segur que existeixen a Govern des de molt abans del nostre Govern, i d'altres governs anteriors, i és veritat que no poden esperar més!

El que passa, com en alguns altres temes, és que de vegades malgrat que tardar és dolent, té algun avantatge i un d'ells és l'exposat de la senyora ministra: ens podem adaptar a les millors condicions de directives europees quan encara no són obligatòries, i directives de futur que són les més adequades. Com que en aquest tema, sempre, hi ha polèmica *inclús* entre els tècnics sobre la forma més adequada d'eliminar, i hi ha una gran dispersió d'opinions, i moltes coordinadores ecològiques pretenen que no s'hauria d'incinerar, aquest és un dels primers debats que ha quedat clar, que ens sembla a nosaltres que no es pot discutir que hi ha una part de les deixalles domèstiques, que s'han d'incinerar, una vegada tractades i una vegada seleccionades tant com es pugui -i això tampoc s'havia pogut fer fins ara. S'ha començat amb el vidre, és força important, i la consciència per part del Govern de què s'havia de fer un gran esforç es tradueix no solament en què s'ha procurat a través de tots els tècnics i experts posats a disposició dels comuns molt abans del meu segon govern, -en el primer govern, ja, i abans també-, s'ha procurat començar amb la selectiva, evidentment ja es va fer amb les piles -és lògic, és la primera cosa que es podia fer d'alguna manera-, després s'ha anat pel vidre -el vidre encara està a mig fer-, els olis també s'han anat fent i amb els vidres s'ha fet el que ha dit la senyora ministra: s'ha millorat molt el rendiment del mateix -havíem dit de vegades, anecdòticament, que teníem una torradora d'escombraries, era veritat, no?- al treure el vidre deixa de ser una torradora, i torna a ser un forn incinerador amb unes condicions dolentes encara però millors de les que eren abans.

Tampoc hem d'oblidar, per les parròquies d'Andorra i Escaldes, primer que tots els habitants d'aquí en patim, també els que baixen a treballar de les altres parròquies i, a més a més també s'ha de dir que la consciència de què tenim una responsabilitat comuna tots nosaltres ens ha portat, com vaig explicar l'altre dia, a participar d'una manera important, des del punt de vista financer, tot i no ser competència del Govern -en aquest cas, concretament del Govern- a l'adequació de l'abocador de Juberrí, com haurem de fer amb

l'abocador del cap del Maià i el d'Encodina, i d'altres abocadors que hi ha a tot el país que tenen unes condicions tan poc adequades per abocar-hi.

Nosaltres a Andorra la Vella i Escaldes -dic nosaltres, ara, que m'he situat a Andorra la Vella- no hem patit les conseqüències dels abocadors directament, però, lamentem que, també, podria ser que d'alguna manera tot el país en patís, per això, perquè hi ha uns abocaments fets en uns llocs inadequats i sense protecció.

És una política llarga per resoldre i urgent de resoldre, i estic d'acord en la urgència que hi és.

Jo crec que la senyora ministra és la que més ha treballat en aquest tema, i jo crec que ara estem en la disposició de decidir força aviat, i de fer les inversions que convingui, amb la màxima garantia de futur, perquè canviarà molt, no parlarem, ja, d'un forn inadequat, parlarem d'un sistema perfectament adequat avui en dia.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Telegràficament, Sr. síndic.

Sr. cap de Govern estem d'acord, però, mentre es fa tot això, i em sembla molt lloable de què estiguem mirant de fer una adaptació a la nova directiva comunitària, a mi m'agradaria, -i no només a mi, segur que a vostès també- que com a mínim, intentéssim, en els propers mesos, d'anar complint l'actual normativa comunitària.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Simplement una pregunta molt curta. Però, abans un aclariment dins de la línia de les preguntes que es fan des dels bancs de l'oposició, que moltes vegades hi ha un exposat molt llarg i després una pregunta molt petita...

Només dir al Sr. Jaume Bartumeu -i si em permet felicitar-lo públicament per al seu nomenament-, el fet de què els lliberals -nosaltres- quan fem la nostra

política ens guardem ben bé de seguir la política a mesura que vostè la fa.

Tot el contrari, vostè quan fa una política, nosaltres el que fem en definitiva... -ho dic referent al Sr. Jaume Bartumeu- que la Proposta de Resolució que es va portar l'altre dia, es feia una mica en contrapartida amb la polèmica que hi ha. Molta d'ella segurament justificada. Per exemple, la Sra. cònsol d'Andorra la Vella diu que no volen el forn. Nosaltres ho plantegem des d'un punt de vista nacional, i és per això que vam fer la Proposta de resolució, i és per això que fem la pregunta a la senyora ministra.

Vist que el problema del forn no és un problema d'Andorra la Vella ni d'Escaldes-Engordany sinó que és un problema nacional, i no únicament el forn sinó tot el tractament de residus. El que sí que ens agradaria des del Grup Parlamentari Lliberal -i aquí va la pregunta- és que: ens pugui dir, la senyora ministra, si ja s'ha concertat una entrevista amb els diferents comuns per mirar de tractar aquest tema que, en aquest cas, sí, que estic d'acord amb el Sr. Jaume Bartumeu, que és molt important de què es desbloquegi i, jo penso que amb la col·laboració de totes les administracions, i en particular dels comuns, que cal recordar que tenen la potestat a nivell de gestió de la recollida abans de cremar-la al forn incinerador.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon la senyora ministra d'Agricultura.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

A veure no s'ha parlat directament amb els comuns, però, sí, que hem parlat aquest matí amb el cap de Govern i, llavors, demà normalment faríem extensiva aquesta resolució als comuns, i intentaríem convocar una reunió si no pot ser la setmana que ve, doncs, l'altra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Cap altra repregunta?

Bé, doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 18.40h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 22 de juny del 2000

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pels M. I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, en representació del Grup Mixt, per escrit de data 18 de maig del 2000, relativa al forn incinerador d'escombraries situat a la carretera de la Comella. (Reg. 580-A)